

ПРОЕКТ

вноситься народним депутатом
України Гетманцевим Д.О. та іншими
народними депутатами України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про добровільні пенсійні фонди

Цей Закон визначає правові та організаційні основи створення, функціонування та припинення добровільних пенсійних фондів, умови діяльності пенсійних компаній щодо управління добровільними пенсійними фондами, вимоги до розкриття та надання інформації про добровільні пенсійні фонди та пенсійні компанії, особливості здійснення державного регулювання та нагляду за діяльністю з добровільного пенсійного забезпечення.

Розділ I.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) вигодонабувач добровільного пенсійного фонду (далі – вигодонабувач) – фізична особа, яка отримує пенсійні виплати;

2) вкладник добровільного пенсійного фонду (далі – вкладник Фонду) – особа, яка сплачує пенсійні внески на користь учасника добровільного пенсійного фонду/вигодонабувача;

3) добровільний пенсійний фонд (далі – Фонд) – юридична особа приватного права, яка функціонує на накопичувальній основі відповідно до правил, визначених пенсійною схемою, виключно з метою здійснення учасникам такого фонду пенсійних виплат після досягнення ними пенсійного віку;

4) добровільне пенсійне забезпечення – сукупність заходів, спрямованих на додаткове пенсійне забезпечення учасників добровільних пенсійних фондів, що ґрунтується на їх добровільній участі у Фонді, які реалізуються шляхом залучення пенсійних внесків до Фонду на користь таких учасників, управління пенсійними активами Фонду та здійснення пенсійних виплат;

5) довговічний носій – засіб, який дозволяє учаснику або вигодонабувачу добровільного пенсійного фонду зберігати інформацію, призначену особисто йому, таким чином, щоб вона була доступною для подальшого використання протягом періоду часу, достатнього для цілей такої інформації, і який забезпечує незмінне відтворення інформації, що зберігається;

6) єдиний державний реєстр добровільних пенсійних фондів (далі – Реєстр добровільних пенсійних фондів) – сукупність записів про добровільні пенсійні

фонди, які містять інформацію, визначену нормативно-правовими актами Комісії;

7) інвестиційна декларація – документ, у якому пенсійна компанія відповідно до цього Закону визначає інвестиційну політику добровільного пенсійного фонду, засновником якого вона є;

8) індивідуальний пенсійний рахунок – персоніфікований рахунок учасника добровільного пенсійного фонду або вигодонабувача, який ведеться в системі персоніфікованого обліку у визначеному цим Законом порядку з метою обліку накопичених пенсійних коштів;

9) кастодіальна установа – банк, який провадить депозитарну діяльність депозитарної установи відповідно до положень Закону України «Про депозитарну систему України» та отримав ліцензію на провадження кастодіальної діяльності відповідно до законодавства. *Кастодіальна установа провадить свою діяльність відповідно до Регламенту ЄС 2016/438.*

Термін «кастодіальна установа» означає «depository» відповідно до Директиви №2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року (UCITS) та Директиви №2011/61/ЄС від 08 червня 2011 року (AIFM);

10) ключова функція – в рамках системи управління означає виконання практичних завдань, включаючи функцію комплаєнсу, функцію управління ризиками, функцію внутрішнього аудиту;

11) компанія з управління активами – професійний учасник ринків капіталу, який провадить на ринках капіталу професійну діяльність з управління активами інституційних інвесторів за умови отримання ліцензії (ліцензій) відповідно до законодавства;

12) компетентний орган (далі – Комісія) – Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

13) одиниця пенсійних активів – облікова одиниця виміру чистої вартості пенсійних активів, яка застосовується для визначення суми пенсійних коштів, що належать учаснику добровільного пенсійного фонду або вигодонабувачу та обліковуються на його індивідуальному пенсійному рахунку;

14) одноразова пенсійна виплата – пенсійна виплата, що здійснюється одноразово учаснику добровільного пенсійного фонду або вигодонабувачу у випадках та у порядку, визначених цим Законом;

15) особистий електронний кабінет учасника Фонду або вигодонабувача (далі – особистий електронний кабінет) – це вебсервіс, за допомогою якого забезпечується доступ учасника добровільного пенсійного фонду або вигодонабувача до інформації із системи персоніфікованого обліку, яка стосується їхніх індивідуальних пенсійних рахунків, та іншої інформації, яку пенсійна компанія зобов'язана адресно зобов'язана їм надавати відповідно до вимог цього Закону;

16) пенсійна виплата – грошова виплата учаснику добровільного пенсійного фонду або вигодонабувачу, що здійснюється за рахунок накопичених у добровільному пенсійному фонді та облікованих на індивідуальному пенсійному рахунку коштів у випадках, передбачених цим Законом;

17) пенсійна компанія – компанія з управління активами, яка на підставі ліцензії провадить діяльність з управління обов'язковими та добровільними пенсійними фондами відповідно до законодавства у сфері накопичувального пенсійного забезпечення;

18) пенсійна схема – правила, що визначають умови набуття статусу учасника добровільного пенсійного фонду, сплати пенсійних внесків, управління пенсійними активами Фонду, здійснення пенсійних виплат вигодонабувачам та припинення статусу учасника добровільного пенсійного фонду або вигодонабувача;

19) пенсійні активи добровільного пенсійного фонду (далі – активи Фонду) – сформована за рахунок коштів пенсійних внесків сукупність майна та інших активів, передбачених цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії, призначених для забезпечення та здійснення пенсійних виплат;

20) пенсійні кошти – сума коштів, накопичених на індивідуальному пенсійному рахунку;

21) пенсійний внесок – грошові кошти, що сплачуються до Фонду вкладником Фонду на користь учасника добровільного пенсійного фонду або вигодонабувача відповідно до умов пенсійного договору;

22) пенсійний договір – договір між Фондом та вкладником Фонду, на підставі якого вкладник Фонду сплачує пенсійні внески на користь учасника добровільного пенсійного фонду шляхом перерахування грошових коштів до Фонду з метою здійснення пенсійного забезпечення учасника добровільного пенсійного фонду;

23) передпенсійний вік – це вік особи за два роки до дати, з якої особа буде мати право на пенсію на умовах, визначених цим Законом;

24) персоніфікований облік – збирання, оброблення, систематизація та зберігання передбаченої цим Законом інформації про учасників добровільного пенсійного фонду/вигодонабувачів, інформації про визначення їх прав на пенсійні виплати за рахунок коштів, накопичених на їх користь, а також для обчислення розміру цих виплат;

25) пов'язана особа – особа у значенні Закону України «Про фінансові послуги та фінансові компанії»;

26) потенційний учасник добровільного пенсійного фонду (далі – потенційний учасник) – фізична особа, яка має право приєднатися до пенсійної схеми Фонду;

27) проспект пенсійної схеми – документ, у якому міститься інформація стосовно пенсійної схеми;

28) професійний адміністратор – юридична особа, яка надає пенсійній компанії послуги ведення персоніфікованого обліку та інші послуги, пов'язані з адмініструванням добровільних пенсійних фондів, відповідно до цього Закону;

29) роботодавець-спонсор – роботодавець, самозайнята особа, або їх об'єднання, які визначають умови пенсійної схеми та/або сплачують пенсійні внески на користь своїх працівників або учасників об'єднання до корпоративного Фонду;

30) учасник добровільного пенсійного фонду (далі – учасник Фонду) – фізична особа, на користь якої сплачуються пенсійні внески до Фонду та яка має право в майбутньому на отримання пенсійних виплат;

31) установа професійного пенсійного забезпечення (далі – УППЗ) – іноземна установа, незалежно від її організаційно-правової форми, що діє на накопичувальній основі, яка створена у будь-якій державі члені Європейського Союзу, відповідно до вимог Директиви (ЄС) 2016/2341 Європейського Парламенту і Ради від 14 грудня 2016 р. про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення та нагляд за ними (IORPs);

32) чиста вартість одиниці пенсійних активів – розрахункова вартість одиниці пенсійних активів, що визначається шляхом ділення чистої вартості активів Фонду на загальну кількість одиниць пенсійних активів цього Фонду на день підрахунку відповідно до порядку, встановленого нормативно-правовими актами Комісії, і яка на день надходження до Фонду першого пенсійного внеску встановлюється у розмірі 1 гривня;

33) чиста вартість активів Фонду – різниця між вартістю активів Фонду на день проведення підрахунку та сумою зобов'язань Фонду, що підлягають виконанню на день проведення підрахунку.

2. Інші терміни, які вживаються в цьому Законі, застосовуються у значенні Законів України «Про фінансові послуги та фінансові компанії», «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», «Про інститути спільного інвестування», «Про депозитарну систему України», «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», «Про запобігання корупції» та інших законів України з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг та ринків капіталу.

Стаття 2. Предмет регулювання Закону

1. Цей Закон застосовується до Фондів, створених в Україні.
2. Цей Закон застосовується до установ пенсійного забезпечення, створених в інших державах, у разі провадження ними діяльності на території України.
3. Цей Закон не застосовується до:

- 1) Пенсійного фонду України;
- 2) суб'єктів накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, якщо інше не передбачено законом;
- 3) суб'єктів недержавного пенсійного забезпечення, що діють відповідно Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення», якщо інше не передбачено законом.

Стаття 3. Правові основи функціонування добровільних пенсійних фондів

1. Правову основу функціонування Фондів становлять Конституція України, Цивільний кодекс України, цей Закон, закони України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», «Про фінансові послуги та фінансові компанії», «Про інститути спільного інвестування», «Про депозитарну систему України», інші закони України щодо зазначеної сфери, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інші акти законодавства України у сфері пенсійного забезпечення.

2. На виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, цей Закон та нормативно-правові акти Комісії, зазначені в цьому Законі, спрямовані на імплементацію актів законодавства Європейського Союзу, зокрема Директиви (ЄС) 2016/2341 Європейського Парламенту і Ради від 14 грудня 2016 р. про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення та нагляд за ними (IORPs) та Директива 2014/50/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 16 квітня 2014 р. про мінімальні вимоги для підвищення мобільності працівників між державами-членами шляхом покращення набуття та збереження додаткових пенсійних прав.

3. Цей Закон є частиною профільного законодавства про ринки капіталу та організовані товарні ринки.

Стаття 4. Принципи добровільного пенсійного забезпечення

1. Діяльність щодо добровільного пенсійного забезпечення базується на таких принципах:

- 1) добровільність створення пенсійних компаній;
- 2) добровільність участі фізичних осіб у Фонді;
- 3) рівноправність всіх учасників Фонду та вигодонабувачів однієї пенсійної схеми;
- 4) обмеження адміністративних та інших витрат з управління пенсійними

активами;

- 5) неможливість банкрутства Фонду;
- 6) обов'язок пенсійної компанії та осіб, які входять до складу її органів управління, діяти в найкращих інтересах учасників Фонду/ вигодонабувачів;
- 7) забезпечення високого рівня захисту прав та інтересів учасників Фонду та вигодонабувачів;
- 8) ефективність, чіткість, розмежування компетенції та відповідальність органів пенсійної компанії;
- 9) повної та кінцевої відповідальності пенсійної компанії перед учасниками Фонду та вигодонабувачами;
- 10) державного нагляду за діяльністю Фондів.

2. Відносини, що є предметом регулювання цього Закону і не врегульовані його положеннями, регулюються на підставі принципів, визначених у частині першій цієї статті.

Стаття 5. Захист персональних даних

1. Захист персональних даних потенційних учасників, учасників Фонду та вигодонабувачів здійснюється в порядку передбаченому Законом України «Про захист персональних даних».

Розділ II.

ДОБРОВІЛЬНИЙ ПЕНСІЙНИЙ ФОНД

Стаття 6. Правовий статус добровільного пенсійного фонду

1. Добровільний пенсійний фонд є юридичною особою приватного права, яка створена та функціонує відповідно до цього Закону.

Добровільний пенсійний фонд є непідприємницьким товариством та має статус неприбуткової організації.

Добровільні пенсійні фонди належать до підприємств, що становлять суспільний інтерес.

2. Засновником Фонду може бути виключно пенсійна компанія.

Фонд не може бути створено за спільним рішенням двох або більше пенсійних компаній.

3 Усі дії від імені Фонду вчиняє пенсійна компанія відповідно до вимог цього Закону.

4. Пенсійна компанія несе повну майнову та процесуальну відповідальність за зобов'язаннями Фонду.

Позови, подані проти Фонду вважаються позовами, поданими проти пенсійної компанії. У справах проти Фонду належним відповідачем є пенсійна компанія.

5. Фонд створюється на невизначений строк.

6. Один Фонд може використовувати лише одну пенсійну схему.

7. Фонд не може бути визнаний банкрутом. Припинення Фонду здійснюється в порядку, визначеному цим Законом.

8. Місцезнаходженням Фонду є місцезнаходження пенсійної компанії, яка є його засновником.

9. Фонд повинен мати власну вебсторінку на вебсайті пенсійної компанії.

Стаття 7. Реєстрація добровільного пенсійного фонду

1. Реєстрація Фонду здійснюється шляхом внесення інформації про Фонд до Реєстру добровільних пенсійних фондів, ведення якого здійснює Комісія у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

Порядок та строки реєстрації Фонду визначається цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Етапи реєстрації Фонду:

1) погодження Комісією документів, передбачених частиною третьою цієї статті;

2) державна реєстрація Фонду як юридичної особи відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань»;

3) внесення інформації про Фонд до Реєстру добровільних пенсійних фондів.

3. Пенсійна компанія зобов'язана подати на погодження до Комісії наступні документи:

1) договір про фінансування корпоративної пенсійної схеми та управління нею (для корпоративних Фондів);

2) статут Фонду;

3) проспект пенсійної схеми Фонду;

4) інвестиційну декларацію Фонду.

4. Правила підготовки, вимоги до документів, порядок та строки їх погодження та внесення змін до них та погодження їх, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

5. Рішення Комісії про погодження документів, передбачених частиною третьою цієї статті, є дійсним протягом шести місяців з дати його прийняття.

6. Інформація про Фонд вноситься до Реєстру добровільних пенсійних фондів за таких умов:

1) документи, передбачені частиною третьою цієї статті, погоджені Комісією;

2) Фонд зареєстрований як юридична особа відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».

7. Пенсійна компанія протягом 10 днів з дати реєстрації Фонду у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань зобов'язана подати до Комісії заяву про внесення інформації про Фонд до Реєстру добровільних пенсійних фондів, а також такі документи та інформацію:

1) код доступу до результатів надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації;

2) відомості про відповідальну особу Фонду;

3) договір з кастодіальною установою;

4) договір з компанією з управління активами, якщо пенсійна компанія має намір залучати таку компанію з управління активами для управління пенсійними активами Фонду на умовах аутсорсингу;

5) інформацію про відповідність технічного та програмного забезпечення персоніфікованого обліку вимогам встановленим статтею 61 цього Закону, якщо такий облік здійснюватиме пенсійна компанія, яка є засновником Фонду, або договір з професійним адміністратором, якщо цю діяльність буде передано на аутсорсинг.

8. Фонд визнається таким що відбувся, з дати внесення інформації про Фонд до Реєстру добровільних пенсійних фондів шляхом внесення відповідного запису про нього до цього реєстру після прийняття Комісією постанови про внесення інформації про Фонд до Реєстру добровільних пенсійних фондів.

9. У разі, якщо пенсійна компанія не здійснила дій щодо реєстрації Фонду у строки, визначені частиною сьомою цієї статті, Фонд вважається таким, що не відбувся.

У такому випадку пенсійна компанія зобов'язана здійснити дії щодо припинення Фонду як юридичної особи.

10. Комісія має право винести постанову, якою зобов'язати пенсійну компанію здійснити процедуру припинення Фонду як юридичної особи у випадку невиконання вимог абзацу другого частини дев'ятої цієї статті.

11. Пенсійна компанія має право укладати пенсійні договори, приймати пенсійні внески та здійснювати іншу діяльність щодо управління Фондом лише після внесення інформації про Фонд до Реєстру добровільних пенсійних фондів.

Стаття 8. Статут добровільного пенсійного фонду

1. Фонд діє на підставі статуту, розробленого на основі модельного статуту. Статут Фонду, а також зміни до нього затверджуються виключно пенсійною компанією, яка є його засновником.

2. Статутом Фонду можуть встановлюватися тільки такі умови і правила, які передбачені цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону.

3. Статут Фонду повинен містити:

- 1) повне і скорочене (за наявності) найменування, вид Фонду;
- 2) повне найменування пенсійної компанії, яка є його засновником;
- 3) порядок призначення та зміни відповідальної особи Фонду, визначеної у статті 15 цього Закону;
- 4) порядок внесення змін до статуту Фонду;
- 5) умови та порядок передання Фонду іншій пенсійній компанії;
- 6) порядок припинення Фонду.

4. Модельний статут Фонду затверджується Комісією.

5. Статут та зміни до статуту попередньо погоджуються Комісією у порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії, до їх реєстрації відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань».

6. Статут Фонду та зміни до нього реєструються відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців та громадських формувань".

7. Комісія не погоджує статут та зміни до статуту Фонду, які порушують вимоги, встановлені цим Законом.

8. У разі відмови Комісії у погодженні статут або змін до статуту Фонду, пенсійна компанія має право протягом 30 днів привести статут або зміни до статуту у відповідність до вимог цього Закону та подати їх на повторне погодження до Комісії.

Стаття 9. Найменування добровільного пенсійного фонду

1. Фонд має власне найменування, в якому повинні бути зазначені слова «добровільний пенсійний фонд», та яке відрізняється від найменувань будь-яких інших пенсійних фондів, створених на території України.

2. Слова «добровільний пенсійний фонд», «пенсійний фонд» та похідні від них дозволяється використовувати у найменуванні виключно юридичним особам, які створені відповідно до цього Закону, Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення», їх об'єднанням, а також Пенсійному фонду

України, його органам та юридичним особам, що перебувають в його управлінні.

Слова «добровільний пенсійний фонд», «пенсійний фонд» та похідні від них не можуть використовуватися у найменуванні будь-яких інших утворень, що не мають статусу юридичної особи, за винятком утворень, створених юридичними особами, зазначеними в абзаці першому цієї частини.

Слова «добровільний пенсійний фонд», «пенсійний фонд» та похідні від них не можуть використовуватися у назвах будь-яких послуг, за винятком послуг, які надаються особами, зазначеними в абзаці першому цієї частини.

3. У найменуванні добровільного пенсійного фонду має бути зазначено його вид.

Стаття 10. Види добровільних пенсійних фондів

1. Фонди можуть бути відкриті та корпоративні.

2. Відкритий Фонд – це Фонд, де пенсійну схему визначає пенсійна компанія, яка є засновником такого Фонду. Учасниками відкритого пенсійного фонду може бути необмежене коло фізичних осіб.

3. Корпоративний Фонд – це Фонд, створений пенсійною компанією для реалізації пенсійної схеми запропонованої роботодавцем-спонсором. Учасниками корпоративного пенсійного фонду можуть стати виключно фізичні особи, які перебувають у трудових правовідносинах з роботодавцем-спонсором.

Стаття 11. Особливості створення корпоративного добровільного пенсійного фонду та зміни його засновника

1. Роботодавець-спонсор, який прийняв рішення запровадити корпоративну пенсійну схему, повинен укласти з обраною ним пенсійною компанією договір про фінансування корпоративної пенсійної схеми та управління нею.

2. Договір про фінансування корпоративної пенсійної схеми та управління нею повинен обов'язково містити:

1) доручення пенсійній компанії заснувати та зареєструвати корпоративний Фонд з метою фінансування запропонованої корпоративною пенсійної схеми через цей корпоративний Фонд та управління нею;

2) умови корпоративної пенсійної схеми;

3) основні права та обов'язки договірних сторін;

4) інформаційні зобов'язання пенсійної компанії перед роботодавцем-спонсором, потенційними учасниками, учасниками Фонду та вигодонабувачами;

5) відповідальність договірних сторін;

6) порядок дій пенсійної компанії та роботодавця-спонсора у випадку припинення фінансування пенсійної схеми;

7) строк дії договору, умови внесення змін до договору, підстави та порядок його розірвання.

3. Примірний договір про фінансування корпоративної пенсійної схеми та управління нею затверджується Комісією.

4. Статут корпоративного Фонду крім інформації, зазначеної в частині третій статті 8 цього Закону, повинен містити:

1) повне і скорочене (за наявності) найменування роботодавця-спонсора, який фінансує корпоративну пенсійну схему;

2) застереження про обов'язок пенсійної компанії передати корпоративний Фонд під управління іншій пенсійній компанії у випадку розірвання роботодавцем-спонсором договору про фінансування корпоративної пенсійної схеми та управління нею.

5. Будь-які зміни до договору про фінансування корпоративної пенсійної схеми та управління нею повинні бути попередньо погоджені Комісією.

6. Якщо роботодавець-спонсор та пенсійна компанія не домовляться про умови внесення змін до договору про фінансування корпоративної пенсійної схеми та управління нею, роботодавець-спонсор має право розірвати такий договір та передати управління корпоративною пенсійною схемою іншій пенсійній компанії.

7. Передавання управління корпоративної пенсійної схеми іншій пенсійній компанії передбачає відповідну зміну засновника корпоративного Фонду.

Стаття 12. Учасники добровільного пенсійного фонду

1. Учасниками відкритого Фонду можуть бути фізичні особи - громадяни України, іноземці та особи без громадянства.

2. Учасниками корпоративного Фонду можуть бути виключно ті фізичні особи, які мали або мають трудові правовідносини з роботодавцем-спонсором, який здійснює фінансування корпоративної пенсійної схеми через цей корпоративний Фонд.

3. Учасник відкритого Фонду має право залишатися його учасником у разі припинення пенсійного договору, укладеного на його користь, або припинення здійснення пенсійних внесків на його користь.

4. Учасник корпоративного Фонду має право залишатися його учасником у разі припинення трудових правовідносин з роботодавцем-спонсором, який здійснює фінансування корпоративної пенсійної схеми через цей корпоративний Фонд.

Учасник корпоративного Фонду не має права змінити Фонд до завершення трудових правовідносин з роботодавцем-спонсором.

Стаття 13. Припинення участі у відкритому добровільному пенсійному фонді

1. Учасник Фонду має право прийняти рішення про припинення участі у Фонді. В цьому випадку такий учасник Фонду зобов'язаний:

- 1) укласти пенсійний договір з іншим Фондом;
- 2) надати в порядку, визначеному умовами пенсійного договору, заяву пенсійній компанії про перерахування належних йому пенсійних коштів до іншого Фонду.

2. У разі припинення участі учасника Фонду у Фонді, пенсійна компанія зобов'язана перерахувати пенсійні кошти, що належать учаснику Фонду до іншого Фонду протягом п'яти днів.

3. Перерахування пенсійних коштів до іншого Фонду здійснюється за рахунок учасника Фонду в сумі, що обліковується на його індивідуальному пенсійному рахунку, зменшеній на суму витрат, пов'язаних з перерахуванням таких пенсійних коштів.

4. Порядок перерахування пенсійних коштів та максимальний розмір витрат, пов'язаний з таким перерахуванням, визначається нормативно-правовими актами Комісії.

5. Індивідуальний пенсійний рахунок учасника Фонду закривається після перерахування всіх пенсійних коштів, облікованих на індивідуальному пенсійному рахунку учасника Фонду.

6. У разі якщо з вини пенсійної компанії пенсійні кошти учасника Фонду перераховані несвоєчасно, то пенсійна компанія зобов'язана сплатити йому за власний рахунок пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України в розрахунку на один день від суми, що підлягає перерахуванню за кожен день прострочення платежу, у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

7. Участь у Фонді учасника Фонду припиняється з моменту зарахування накопичених пенсійних коштів на рахунок в іншому пенсійному Фонді.

8. Положення цієї статті про припинення участі у Фонді, що передбачені для учасників Фонду, поширюється також на вигодонабувачів.

9. Учасник корпоративного Фонду має право скористатися правилами цієї статті виключно у випадку припинення трудових правовідносин з роботодавцем-спонсором.

Стаття 14. Вкладники добровільних пенсійних фондів

1. Вкладниками відкритого Фонду можуть бути юридичні або фізичні особи.
2. Вкладником корпоративного Фонду обов'язково повинен бути роботодавець-спонсор та можуть бути фізичні особи, які перебувають у

трудових правовідносинах з роботодавцем-спонсором.

3. Не може бути вкладником Фонду:

1) фізична особа, яка має громадянство держави, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України "Про оборону України" (далі у цій частині - держава-агресор), або місцем постійного проживання (перебування, реєстрації) якої є держава-агресор. Положення цього пункту не поширюються на фізичних осіб, які проживають на території України на законних підставах та/або яким надано статус учасника бойових дій після 14 квітня 2014 року;

2) юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства держави-агресора;

3) юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства України, кінцевим бенефіціарним власником, членом або учасником (акціонером) якої є держава-агресор та/або особа, зазначена у пункті 1 або 2 цієї частини;

4) особа, до якої застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України "Про санкції";

5) особа, включена до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

6) юридична особа, інформація про всіх кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита, що зареєстрована в державі (на території), віднесеній Кабінетом Міністрів України до переліку офшорних зон;

7) юридична особа, інформація про кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита відповідно до вимог Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань";

8) юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства держави, внесеної Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) до списку держав, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом, а також юридична особа, 50 і більше відсотків статутного капіталу якої прямо або опосередковано належать такій особі.

Стаття 15. Відповідальна особа добровільного пенсійного фонду

1. Для представництва Фонду у відносинах з Комісією, іншими органами державної влади та Національним банком України пенсійна компанія призначає відповідальну особу з числа працівників пенсійної компанії.

2. Кожний Фонд зобов'язаний мати відповідальну особу. Одна й та ж особа може бути відповідальною особою для декількох Фондів, які створені цією пенсійною компанією.

Стаття 16. Органи управління добросвільного пенсійного фонду

1. Органами управління Фонду є органи управління пенсійної компанії.

Стаття 17. Реклама добровільного пенсійного фонду

1. Реклама Фонду регулюється Законом України «Про рекламу» з врахуванням положень цього Закону та Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

2. У рекламі Фонду обов'язково зазначається:

1) найменування, місцезнаходження Фонду та ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

2) найменування та реквізити ліцензії пенсійної компанії.

Стаття 18. Передання добровільного пенсійного фонду іншій пенсійній компанії

1. Пенсійна компанія, яка є засновником Фонду, може передати Фонд як юридичну особу іншій пенсійній компанії.

2. Передання Фонду пенсійною компанією, яка є засновником Фонду, іншій пенсійній компанії, здійснюється на підставі договору про передання Фонду.

3. Пенсійна компанія, яка є засновником Фонду, що прийняла рішення про передання Фонду, зобов'язана повідомити офіційним каналом зв'язку Комісію про намір такого передання. Разом з повідомленням про намір передання Фонду пенсійна компанія зобов'язана надати Комісії рішення наглядової ради про передання Фонду.

4. Пенсійна компанія, яка має намір прийняти Фонд, зобов'язана передати до Комісії офіційним каналом зв'язку повідомлення про згоду прийняти Фонд разом з відповідним рішенням наглядової ради такої компанії та копію договору про передання Фонду.

5. Порядок та строки передання до Комісії повідомлень, передбачених у частинах третій та четвертій цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

6. Пенсійна компанія, яка є засновником Фонду, у випадку прийняття рішення про передання Фонду зобов'язана через особистий електронний кабінет або в інший спосіб (у паперовій або електронній формі) повідомити про це вкладників Фонду, учасників Фонду та вигодонабувачів протягом 30 днів з дати прийняття такого рішення. Повідомлення повинно містити інформацію про пенсійну компанію, якій передається Фонд, зокрема, її найменування, місцезнаходження та засоби зв'язку, а також зазначено строк такого передання.

7. Фонд вважається переданим іншій пенсійній компанії з дати внесення

відповідної інформації до Реєстру добровільних пенсійних фондів про зміну пенсійної компанії.

8. З дати внесення інформації до Реєстру добровільних пенсійних фондів, нова пенсійна компанія, вважається засновником Фонду, що був переданий.

Стаття 19. Припинення добровільного пенсійного фонду

1. Припинення Фонду можливе шляхом реорганізації або ліквідації.

2. Припинення Фонду здійснюється на підставі рішення пенсійної компанії, яка є його засновником. Рішення пенсійної компанії щодо припинення корпоративного Фонду приймається відповідно до умов договору про фінансування пенсійної схеми та управління нею, укладеного із роботодавцем-спонсором, який сплачує пенсійні внески на користь учасників цього корпоративного Фонду.

3. Припинення Фонду здійснюється на підставі рішення кастодіальної установи у випадку передбаченому статтею 96 цього Закону.

4. Припинення Фонду може здійснюватися за рішенням суду в порядку передбаченому Цивільним кодексом України.

5. Фонд має бути припинений, якщо після закінчення 24 місяців від дати внесення інформації про Фонд до Реєстру добровільних пенсійних фондів чиста вартість активів цього Фонду не досягає суми, еквівалентної щонайменше 200 000 євро за офіційним курсом Національного банку України станом на дату, яка відповідає даті закінчення вказаного періоду, або якщо в процесі подальшої діяльності вартість чистих активів цього Фонду стане меншою, ніж зазначена вище сума, і залишатиметься такою впродовж шести місяців.

Стаття 20. Комісія з припинення добровільного пенсійного фонду або ліквідатор

1. У рішенні про припинення Фонду, яке приймається пенсійною компанією, призначається комісія з припинення Фонду або визначається ліквідатор. У випадку припинення Фонду, передбаченого статтею 96 цього Закону, комісія з припинення або ліквідатор призначаються кастодіальною установою.

2. Кваліфікаційні вимоги до ліквідатора або членів комісії з припинення Фонду, а також порядок її утворення, склад, повноваження та порядок функціонування визначаються нормативно-правовими актами Комісії та статутом Фонду.

3. Виконання функцій комісії з припинення Фонду може бути покладено наглядовою радою пенсійної компанії на виконавчий орган пенсійної компанії, якщо особи, що входять до складу виконавчого органу, відповідають кваліфікаційним вимогам до ліквідатора або членів комісії з припинення Фонду.

4. Витрати на забезпечення діяльності комісії з припинення Фонду або ліквідатора здійснюються за рахунок пенсійної компанії у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

5. Витрати на забезпечення діяльності комісії з припинення Фонду або ліквідатора у випадку, передбаченому статтею 96 цього Закону, здійснюються за рахунок пенсійної компанії, якій припинено ліцензію на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 21. Процедура припинення добровільного пенсійного фонду

1. Комісія з припинення Фонду або ліквідатор розробляє умови (план) його припинення та погоджує його з Комісією.

2. З метою погодження умов (плану) припинення Фонду пенсійна компанія протягом 5 робочих днів з дати прийняття рішення про припинення Фонду подає офіційним каналом зв'язку в електронному форматі заяву до Комісії для отримання погодження на припинення Фонду.

3. У разі якщо заява та/або додані до неї документи щодо припинення Фонду, які подані до Комісії, не відповідають вимогам цього Закону та/або нормативно-правовими актам Комісії, містять неповну чи недостовірну інформацію, та/або розбіжності між поданими документами, Комісія має право протягом 10 робочих днів з дня отримання такої заяви разом з доданими до неї документами, надати заявнику офіційним каналом зв'язку запит щодо уточнення, виправлення або надання пояснень відносно поданої заявником заяви та доданих до неї документів, а також встановити строк для подання відповідних уточнень, виправлень та/або пояснень.

4. Комісія виносить постанову про погодження припинення Фонду або про відмову в її погодженні протягом 20 робочих днів з дня надходження заяви разом з доданими до неї документами, а у разі надання заявнику запиту, передбаченого частиною третьою цієї статті, з дня надходження відповіді від заявника або з дня закінчення строку для надання такої відповіді (якщо відповідь не надходила). У разі відмови у погодженні припинення Фонду така постанова має бути обґрунтованою та містити посилання на конкретну причину (причини), що зумовила (зумовили) таку відмову.

5. З дня погодження Комісією рішення про припинення Фонду пенсійна компанія у 30-денний строк зобов'язана через особистий електронний кабінет або в інший спосіб (у паперовій або електронній формі) повідомити про це рішення роботодавців-спонсорів для корпоративного Фонду, вкладників Фонду, учасників Фонду, вигодонабувачів, компанію з управління активами, кастодіальну установу, професійного адміністратора.

6. У повідомленні про припинення обов'язково вказується особа, до якої можуть звернутися особи, зазначені в частині п'ятій цієї статті, а також

ззначаються їхні права, обов'язки та строк звернення. У повідомленні може також міститися інша додаткова інформація, що визначена пенсійною компанією.

7. Інформація про припинення Фонду обов'язково повинна бути оприлюднена на власному вебсайті пенсійної компанії, яка є засновником Фонду.

8. Особливості процедури припинення Фонду визначаються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

9. Посадові особи пенсійної компанії, що беруть участь у припиненні, солідарно несуть субсидіарну відповідальність до відповідальності пенсійної компанії за невиконання чи неналежне виконання своїх посадових обов'язків, пов'язаних з процесом припинення Фонду.

10. Фонд є припиненим з моменту внесення відомостей про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».

Стаття 22. Припинення добровільного пенсійного фонду шляхом реорганізації

1. Фонд може бути реорганізований виключно шляхом злиття або приєднання. Дозволяється приєднання та злиття декількох пенсійних фондів одного виду.

2. Реорганізація Фонду, зареєстрованого в Україні, здійснюється за умови отримання попереднього дозволу Комісії на здійснення такої реорганізації.

3. Приєднанням є реорганізація Фонду в результаті якої майно (активи та зобов'язання) одного Фонду передаються іншому існуючому (приймаючому) Фонду.

4. Злиттям є реорганізація Фонду в результаті якої майно (активи та зобов'язання) двох чи більше Фондів передаються новому Фонду, який створюється.

5. У рішенні пенсійної компанії про припинення Фонду шляхом приєднання повинен бути визначений Фонд- правонаступник.

6. Забороняється передавати майно (активи та зобов'язання) Фонду, який припиняється, іншим особам, крім Фонду – правонаступнику або новоствореному Фонду.

7. Пенсійна компанія зобов'язана перерахувати пенсійні кошти учасника Фонду / вигодонабувача, які обліковуються на його індивідуальному пенсійному рахунку Фонду, за його заявою до іншого Фонду ніж той, що визначений пенсійною компанією у рішенні про припинення.

8. У разі наявності достатніх підстав, підтверджених відповідними

доказами, яка дозволяють вважати, що відбулося порушення прав учасників Фонду / вигодонабувачів в процесі реорганізації, Комісія шляхом винесення розпорядження має право зупинити процедуру реорганізації на період до усунення порушення.

9. Пенсійна компанія при здійсненні процедури припинення шляхом реорганізації зобов'язана забезпечити передання майна (активів та зобов'язань) Фонду, відомості персоніфікованого обліку та інші документи Фонду- правонаступнику або новому Фонду.

Стаття 23. Особливості припинення добровільного пенсійного фонду шляхом ліквідації

1. З першого робочого дня, наступного за днем прийняття рішення про ліквідацію Фонду, прийняття пенсійних внесків та здійснення пенсійних виплат забороняється.

2. У випадку ліквідації Фонду грошові кошти з інших рахунків Фонду та всі надходження грошових коштів від продажу активів Фонду зараховуються на поточний рахунок Фонду. Всі інші рахунки Фонду підлягають закриттю.

3. Протягом трьох місяців з дня отримання повідомлення про ліквідацію Фонду кожен учасник Фонду та вигодонабувач повинен надіслати (надати) до комісії з припинення письмову заяву, в якій зазначити, куди мають бути перераховані належні йому пенсійні кошти, а саме:

1) інший Фонд, з яким учасник Фонду або вигодонабувач уклав новий пенсійний договір;

2) страховика, з яким учасник Фонду або вигодонабувач уклав договір страхування довічної пенсії, якщо учасник Фонду досягнув пенсійного віку, визначеного законом.

4. Разом з письмовою заявою учасник Фонду або вигодонабувач зобов'язаний надіслати (надати) копію пенсійного договору, укладеного ним з іншим Фондом, або договору страхування довічної пенсії з обраним страховиком.

5. Перерахування пенсійних коштів на підставі письмової заяви, що передбачено у частині третій цієї статті, здійснюється пенсійною компанією виключно у грошовій формі безготівковим платежем з поточного рахунку Фонду. Після перерахування пенсійною компанією пенсійних коштів учасників Фонду та вигодонабувачів на рахунки, вказані у письмовій заяві, пенсійні договори з Фондом, що ліквідовується, вважаються розірваними.

6. Пенсійна компанія з перерахуванням пенсійних коштів зобов'язана передати іншому Фонду, страховику, звіт про операції, відображені на індивідуальному пенсійному рахунку учасника Фонду чи вигодонабувача.

7. У разі якщо учасник Фонду або вигодонабувач у строки, визначені

частиною третьою цієї статті, не подав письмову заяву та/або копію договору, визначеного у частині четвертій цієї статті, пенсійні кошти такого учасника Фонду або вигодонабувача підлягають переданню до відкритого пенсійного Фонду, визначеного комісією з припинення або ліквідатором для всіх таких учасників Фонду та вигодонабувачів, на умовах та в порядку, визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

8. Комісія з припинення або ліквідатор зобов'язані направити учасникам Фонду та вигодонабувачам, визначеним у частині сьомій цієї статті, письмові повідомлення про перерахування пенсійних коштів таких учасників Фонду та вигодонабувачів до іншого Фонду протягом одного місяця з дня такого перерахування. Письмові повідомлення повинні обов'язково містити інформацію про суму перерахованих пенсійних коштів, реквізити Фонду, до якого переведені пенсійні кошти, та пенсійної компанії, яка є засновником такого Фонду, а також вказівку на необхідність укласти новий пенсійний договір з Фондом, до якого переведені пенсійні кошти.

9. Перерахування пенсійних коштів та передання відомостей персоніфікації учасників Фонду та вигодонабувачів здійснюються на підставі договору між пенсійною компанією, яка є засновником Фонду, який ліквідовується, та пенсійною компанією, яка є засновником Фонду, до якого перераховуються пенсійні кошти.

10. Передання пенсійних коштів здійснюється лише після затвердження Комісією ліквідаційного балансу Фонду і проводиться у строк, передбачений планом ліквідації Фонду, погодженим з Комісією, але не пізніше як протягом шести місяців з дня затвердження проміжного ліквідаційного балансу Фонду.

11. У разі коли продаж активів Фонду протягом зазначеного часу може призвести до значного зниження їхньої вартості, Комісія має право дозволити передання в першу чергу пенсійних коштів вигодонабувачів, а строк передання пенсійних коштів учасників Фонду продовжити.

Розділ III.

ПЕНСІЙНА КОМПАНІЯ

Стаття 24. Правовий статус пенсійної компанії

1. Пенсійна компанія – це компанія з управління активами в розумінні Закону України «Про інститути спільного інвестування», яка здійснює діяльність з управління Фондом або декількома Фондами за умови отримання ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами.

2. Пенсійна компанія є підприємством, що становить суспільний інтерес, відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні".

3. Законодавство про інститути спільного інвестування, акціонерні товариства, товариства з обмеженою або додатковою відповідальністю, фінансові послуги та ринки капіталу застосовується до пенсійної компанії в частині, що не суперечать цьому Закону та нормативно-правовими актами Комісії.

4. У разі якщо положення інших законів щодо діяльності пенсійної компанії суперечать положенням цього Закону, застосовуються положення цього Закону.

Стаття 25. Засновники (акціонери, учасники) пенсійної компанії

1. Одна й та сама особа може мати істотну участь виключно в одній пенсійній компанії.

2. Участь держави в засновниках (акціонерах, учасниках) пенсійної компанії не є підставою для визнання таких акціонерів, учасників пов'язаними особами.

Стаття 26. Капітал пенсійної компанії

1. Початковий капітал пенсійної компанії повинен відповідати вимогам щодо його розрахунку, джерел походження та розміру, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Вимоги до мінімального розміру власного капіталу пенсійної компанії визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з урахування вимог законодавства про ринки капіталу та організовані товарні ринки.

Стаття 27. Ліцензування діяльності з управління добровільними пенсійними фондами

1. Проведення діяльності з управління добровільними пенсійними фондами дозволяється виключно за умови авторизації такої діяльності відповідно до вимог цього Закону.

Авторизація діяльності з управління добровільними пенсійними фондами здійснюється шляхом ліцензування.

2. Юридична особа набуває статусу пенсійної компанії і право на проведення діяльності з управління добровільними пенсійними фондами виключно після отримання ліцензії на проведення діяльності з управління добровільними пенсійними фондами.

3. Поєднання діяльності з управління добровільними пенсійними фондами з іншими видами діяльності дозволяється виключно у випадках та порядку, встановлених нормативно-правовими актами Комісії.

4. Ліцензування діяльності з управління добровільними пенсійними фондами здійснюється у порядку, передбаченому відповідно до положень статті

71 - 73 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

5. Для отримання ліцензії пенсійна компанія подає до Комісії документи, визначені у частині четвертій статті 71 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», а також:

1) інформацію про освіту осіб, які входять до складу органів управління пенсійної компанії;

2) відомості в довільній формі щодо відсутності прийнятих стосовно таких осіб рішень суду про позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;

3) відомості в довільній формі про відсутність фактів звільнення з посади за порушення законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг;

4) інформацію про відсутність судимості осіб, які входять до складу органів управління пенсійної компанії;

5) положення про порядок ведення персоніфікованого обліку;

6) політику управління інформаційними потоками та систему захисту інформації;

7) політику про винагороду;

8) бізнес план, у якому визначаються цілі діяльності пенсійної компанії та способи їх досягнення, у тому числі довгострокові та короткострокові цілі, джерела фінансування. Бізнес-план повинен включати припущення щодо стратегії безперервності діяльності та розрахунки фінансової стійкості пенсійної компанії.

6. Комісія відмовляє у видачі ліцензії на право провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами у випадках, встановлених у статті 72 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

7. Пенсійна компанія зобов'язана інформувати Комісію офіційними каналами зв'язку про наявність, зміну або припинення тісних зв'язків з іншими особами протягом усієї своєї діяльності відповідно до нормативно-правових актів Комісії.

8. Дія ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами може бути припинена у випадках, встановлених у статті 73 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», а також у випадку неподання інформації до Комісії про наявність, зміну або припинення тісних зв'язків з іншими особами протягом своєї діяльності відповідно до нормативно-правових актів Комісії.

9. Ліцензійні умови провадження професійної діяльності з управління добровільними пенсійними фондами пенсійними компаніями відповідно до цього Закону встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

10. Пенсійній компанії забороняється провадження діяльності з управління

добровільними пенсійними фондами без отримання ліцензії.

Стаття 28. Предмет та зміст діяльності пенсійної компанії

1. Предметом діяльності пенсійної компанії є управління Фондом, який нею заснований, та представництво Фонду перед третіми особами з метою пенсійного забезпечення учасників Фонду та вигодонабувачів.

Кількість добровільних пенсійних фондів, які має право створити пенсійна компанія та управляти ними, не обмежується.

2. Пенсійна компанія має право управляти та представляти перед третіми особами виключно Фонди, засновником яких вона є, крім випадків передбачених цим Законом.

3. Виконуючи свої функції відповідно до цього Закону, пенсійна компанія зобов'язана діяти чесно, справедливо, професійно, незалежно, виключно в інтересах учасників Фонду та вигодонабувачів.

4. Пенсійна компанія зобов'язана користуватися послугами кастодіальної установи, на яку покладається забезпечення зберігання активів Фонду та виконання пов'язаних наглядових обов'язків, на підставі відповідного договору.

5. Пенсійна компанія не несе відповідальності за зобов'язаннями третіх осіб і не має права передавати свої зобов'язання перед вкладниками Фонду, учасниками Фонду та вигодонабувачами третім особам.

6. Пенсійна компанія не несе відповідальності за зобов'язаннями держави, а держава не несе відповідальності за зобов'язаннями пенсійної компанії.

7. Діяльність пенсійної компанії полягає у:

- 1) створенні Фонду (Фондів);
- 2) визначення принципів інвестиційної політики, включаючи питання: методів вимірювання ризиків, процесів управління ризиками та стратегічного розподілу активів;
- 3) розрахунку та оприлюдненні інформації щодо чистої вартості активів Фондів і чистої вартості одиниці пенсійних активів по кожному Фонду;
- 4) управлінні поточним рахунком Фонду;
- 5) здійсненні пенсійних виплат учасникам Фондів або вигодонабувачам, та проведення належних виплат їх спадкоємцям;
- 6) укладенні договорів з кастодіальною установою, компанією з управління активами, професійним адміністратором, пенсійними агентами та іншими особами, які надають послуги Фонду;
- 7) надання розпоряджень кастодіальній установі, компанії з управління активами та професійному адміністратору;
- 8) ведення реєстру осіб, які надають агентські послуги;

9) здійснення операцій, передбачених законодавством, у разі припинення Фонду;

10) веденні обліку, складанні, оприлюдненні та подані органам державної влади річних звітів, фінансової звітності та іншої передбаченої законодавством звітності Фондів;

11) розгляд скарг і звернень учасників Фондів та вигодонабувачів;

12) веденні персоніфікованого обліку;

13) укладенні пенсійних договорів від імені Фондів на користь учасників Фондів;

14) отриманні, обробці та зберіганні інформації про пенсійні внески на користь учасників Фондів;

15) наданні потенційним учасникам, учасникам Фондів та вигодонабувачам усієї релевантної повної та достовірної інформації, передбаченої розділом X цього Закону;

16) поширенні реклами та іншої інформації про пенсійні схеми, які пропонуються пенсійною компанією, та добровільні пенсійні фонди;

17) управлінні активами Фондів;

18) здійсненні прав, що пов'язані з власністю та іншими речовими правами на цінні папери та інші активи від імені Фонду;

19) здійсненні іншої діяльності та функцій, передбачених цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 29. Передача пенсійною компанією діяльності на аутсорсинг

1. Пенсійна компанія має право передавати на аутсорсинг діяльність, передбачену пунктами десять (в частині ведення бухгалтерського обліку), дванадцять-вісімнадцять частини сьомої статті 28 цього Закону, повністю або частково на підставі відповідних договорів.

2. Пенсійна компанія має право передати третім особам на аутсорсинг діяльність у випадку виконання таких умов:

1) передавання діяльності здійснюється з об'єктивних причин та з метою підвищення ефективності виконання відповідної діяльності;

2) треті особи мають всі необхідні ліцензії та ресурси для належного, якісного та ефективного виконання діяльності, що передана на аутсорсинг;

3. Діяльність не може бути передана на аутсорсинг, якщо це суперечитиме інтересам учасників Фонду та вигодонабувачів.

4. Діяльність, яка передана на аутсорсинг, повинна здійснюватися таким чином, щоб це не призводило до таких наслідків:

1) погіршення якості системи управління Фондом;

- 2) надмірного збільшення операційного ризику;
 - 3) погіршення здатності Комісії контролювати дотримання пенсійною компанією своїх зобов'язань;
 - 4) переривання обслуговування учасників Фонду та вигодонабувачів.
5. Для передання діяльності на аутсорсинг пенсійна компанія повинна здійснити відбір відповідного надавача послуг на основі прийнятих нею правил, які б враховували вимоги, визначені частинами другою, третьою та четвертою цієї статті Закону.
6. Пенсійна компанія зобов'язана запровадити та застосовувати письмово викладену політику щодо діяльності, яка передається на аутсорсинг.
- Політика щодо діяльності, яка передається на аутсорсинг, повинна переглядатися щонайменше кожні три роки з урахуванням будь-яких суттєвих змін в системі накопичувального пенсійного забезпечення, які впливають на функціонування Фондів та умови діяльності пенсійної компанії.
7. Пенсійна компанія зобов'язана здійснювати постійний контроль за виконанням третіми особами діяльності, яка передана на аутсорсинг.
8. Пенсійна компанія несе повну і кінцеву відповідальність за діяльність третіх осіб у разі передання їм діяльності на аутсорсинг.
9. Пенсійна компанія зобов'язана повідомити офіційним каналом зв'язку Комісію про передання діяльності на аутсорсинг.
- Пенсійна компанія зобов'язана повідомляти Комісію про будь-які події пов'язані з аутсорсингом.
10. Комісія має право запитувати інформацію щодо виконання діяльності, яка передана на аутсорсинг, від пенсійної компанії, а також від третіх осіб, яким така діяльність передана на аутсорсинг, у будь-який час.

Стаття 30. Вимоги до договорів з кастодіальною установою, компанією з управління активами та професійним адміністратором

1. Від імені Фонду договір з кастодіальною установою укладає пенсійна компанія та підписує такий договір керівник пенсійної компанії.
2. Пенсійна компанія укладає договір з компанією з управління активами та/або професійним адміністратором у випадку передання таких видів діяльності діяльності на аутсорсинг.
3. Вимоги до договорів з кастодіальною установою, компанією з управління активами та професійним адміністратором, визначаються нормативно-правовими актами Комісії.
4. Істотною умовою договору з кастодіальною установою є обов'язок пенсійної компанії щодо ведення персоніфікованого обліку у випадку припинення пенсійній компанії ліцензії на провадження діяльності з управління

добровільними пенсійними фондами та настання наслідків передбачених статтею 96 цього Закону.

5. Істотною умовою договору з професійним адміністратором є умова про продовження ведення персоніфікованого обліку та функцій, пов'язаних з адмініструванням Фонду цим адміністратором, у разі припинення пенсійної компанії ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами та настання наслідків передбачених статтею 96 цього Закону. При цьому права та обов'язки за таким договором переходять з пенсійної компанії на кастодіальну установу з дня припинення ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами.

Стаття 31. Органи управління пенсійною компанією

1. Органами управління пенсійної компанії є органи створені відповідно до законодавства про акціонерні товариства або товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю, залежно від обраної організаційно-правової форми пенсійною компанією.

2. Структура управління пенсійною компанією, яка створена в організаційно-правовій формі акціонерного товариства, має бути дворівневою.

3. У випадку створення пенсійної компанії в організаційно-правовій формі товариства з обмеженою відповідальністю створення наглядової ради є обов'язковим.

4. Виконавчий орган пенсійної компанії повинен мати у своєму складі принаймні двох посадових осіб, відповідальних за управління її діяльністю.

Стаття 32. Погодження кандидатур на ключові посади пенсійної компанії

1. Пенсійна компанія зобов'язана попередньо погодити в Комісії кандидатури членів наглядової ради, посадових осіб виконавчого органу, осіб, відповідальних за виконання функцій комплаєнсу, управління ризиками та внутрішнього аудиту, головного бухгалтера, працівника, який відповідає за дотримання законодавства про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також кандидатуру відповідальної особи Фонду.

2. Будь-яка зміна осіб, визначених у частині першій цієї статті, повинна бути попередньо погоджена Комісією.

3. Попереднє погодження осіб, зазначених у частині першій цієї статті, не вимагається у разі, якщо компанія з управління активами вже здійснила погодження таких осіб у зв'язку з отриманням ліцензій на управління активами інституційних інвесторів.

4. Порядок та строки погодження осіб, визначених частиною першою цієї статті, встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 33. Наглядова рада пенсійної компанії

1. Кількісний склад наглядової ради пенсійної компанії повинен бути не меншим ніж п'ять осіб, при цьому не менше ніж третина членів складу наглядової ради повинна бути незалежними членами ради.

2. Особи, які входять до складу наглядової ради, повинні відповідати вимогам статті 76 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

Стаття 34. Повноваження наглядової ради пенсійної компанії

1. Крім повноважень визначених статтею 76 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» для органу, відповідального за здійснення нагляду, до повноважень наглядової ради пенсійної компанії належить прийняття рішень про:

- 1) створення Фонду;
- 2) затвердження статуту Фонду;
- 3) затвердження інвестиційної декларації;
- 4) затвердження проспекту пенсійної схеми;
- 5) затвердження комплаєнс політики, політики управління ризиками та політики внутрішнього аудиту;
- 6) затвердження політики щодо діяльності, яка передається на аутсорсинг;
- 7) затвердження Положення про розгляд скарг і звернень;
- 8) схвалення передання окремих видів діяльності на аутсорсинг та умов такого передання;
- 9) схвалення кастодіальної установи, яка буде обслуговувати Фонд;
- 10) передання Фонду іншій пенсійній компанії;
- 11) припинення Фонду.

Стаття 35. Система внутрішнього контролю в пенсійній компанії

1. Пенсійна компанія зобов'язана створити та підтримувати комплексну, адекватну та ефективну систему внутрішнього контролю з урахуванням особливостей функціонування кожного Фонду.

Така система повинна включати адміністративні та бухгалтерські процедури, механізми внутрішнього контролю та відповідні процедури звітування на всіх рівнях пенсійної компанії.

2. Вимоги до системи внутрішнього контролю в пенсійній компанії повинні відповідати частинам четвертій-шостій статті 76 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

Стаття 36. Особливості виконання функцій комплаєнсу, управління ризиками та внутрішнього аудиту в пенсійній компанії

1. Пенсійна компанія зобов'язана запровадити та застосовувати письмово викладені комплаєнс політику, політику управління ризиками та політику внутрішнього аудиту.

Комплаєнс політика, політика управління ризиками та політика внутрішнього аудиту повинні переглядатися щонайменше кожні три роки з урахуванням впливу будь-яких суттєвих змін в системі накопичувального пенсійного забезпечення на функціонування Фондів та діяльність пенсійної компанії.

2. Організація виконання функцій комплаєнсу, управління ризиками та внутрішнього аудиту повинна бути забезпечена пропорційно внутрішній організації та розміру пенсійної компанії, характеру, масштабу та складності її діяльності, кількості, виду та розміру створених нею Фондів.

Організація виконання функцій комплаєнсу, управління ризиками та внутрішнього аудиту повинна відповідати вимогам статті 76 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та нормативно-правових актів Комісії.

Одна й та сама особа чи один і той самий структурний підрозділ пенсійної компанії не може виконувати більше однієї ключової функції.

Та особа чи структурний підрозділ, що виконує ключову функцію в пенсійній компанії, не повинен одночасно виконувати аналогічну ключову функцію в роботодавці-спонсорі, який фінансує корпоративну пенсійну схему корпоративного Фонду, управління яким здійснює така пенсійна компанія.

3. Функція управління ризиками повинна охоплювати ризики, що можуть виникати в діяльності пенсійної компанії та Фондів, якими вона управляє, а також, у відповідних випадках, переданої на аутсорсинг діяльності, які стосуються принаймні:

- 1) управління активами та зобов'язаннями;
- 2) здійснення інвестицій, зокрема деривативних фінансових інструментів, процесу сек'юритизації та подібних зобов'язань;
- 3) управління ризиками ліквідності та концентрації;
- 4) управління операційними ризиками, включаючи ризики, що виникають при використанні інформаційних систем;

5) страхування та інші методи зниження ризиків;

6) ідентифікацію екологічних, соціальних та управлінських ризиків, пов'язаних з інвестиційним портфелем, та управління ними.

4. Функція управління ризиками також повинна враховувати зазначені у частині другій цієї статті ризики з точки зору учасників Фонду та вигодонабувачів.

5. З метою покращення функції управління ризиками пенсійна компанія зобов'язана періодично, але не рідше ніж один раз на три роки або невідкладно після будь-якої суттєвої зміни власного профілю ризику та/або профілю ризику Фондів, якими вона управляє, проводити оцінювання власних ризиків (ризиків своєї діяльності).

Таке оцінювання повинно проводитися пропорційно розміру та внутрішній організації пенсійної компанії, характеру, масштабу і складності її діяльності та включати:

1) опис того, як оцінювання власних ризиків інтегроване в процес управління та в процеси вироблення й ухвалення рішень пенсійної компанії;

2) оцінювання ефективності системи управління ризиків;

3) оцінювання загальних потреб пенсійної компанії та Фондів, якими вона управляє, у фінансуванні, включаючи опис плану відновлення платоспроможності, у відповідних випадках;

4) оцінювання ризиків учасників Фондів та вигодонабувачів, які пов'язані зі сплатою їхніх пенсійних виплат;

5) якісне оцінювання механізмів захисту пенсійних виплат;

6) якісне оцінювання операційних ризиків;

7) оцінювання нових екологічних, соціальних та/або управлінських ризиків (якщо такі враховуються або мають враховуватися в інвестиційних рішеннях) або ризиків, що тільки з'являються, включаючи ризики, пов'язані зі зміною клімату, використанням ресурсів і довкілля, соціальні ризики та ризики, пов'язані з амортизацією або знеціненням активів унаслідок регуляторних змін.

Для цілей оцінки власних ризиків пенсійна компанія повинна застосовувати методи виявлення та оцінювання ризиків, що їх вона зазнає або може зазнавати в короткостроковій та довгостроковій перспективі та які можуть впливати на здатність пенсійної компанії виконувати свої зобов'язання. Такі методи повинні бути пропорційними розміру, характеру, масштабу та складності ризиків, що властиві її діяльності, та належним чином описані у звіті щодо оцінки власних ризиків.

Оцінка власних ризиків повинна враховуватися в стратегічних рішеннях пенсійної компанії.

6. Функція внутрішнього аудиту повинна включати оцінювання відповідності та ефективності системи внутрішнього контролю та інших

елементів системи управління, в тому числі, у відповідних випадках, переданої на аутсорсинг діяльності.

7. Особи, відповідальні за виконання ключових функцій, зобов'язані повідомляти про будь-які істотні зауваження і рекомендації у сфері своєї відповідальності виконавчому органу та наглядовій раді пенсійної компанії, а виконавчий орган та наглядова рада у межах своїх повноважень зобов'язані своєчасно вжити необхідних заходів у відповідь на такі зауваження і рекомендації.

8. Особи, відповідальні за виконання ключових функцій, зобов'язані якнайшвидше (в мінімально можливих розумних строках) письмово повідомляти Комісію про будь-які істотні зауваження та рекомендації в сфері своєї відповідальності, якщо виконавчий орган пенсійної компанії своєчасно не вжив заходів у відповідь на такі зауваження і рекомендації, а наглядова рада пенсійної компанії не розглянула відповідні звернення таких осіб щодо бездіяльності виконавчого органу або за результатами розгляду таких звернень не вжила необхідних заходів.

Стаття 37. Політика про винагороду

1. Пенсійна компанія зобов'язана запровадити та застосовувати обґрунтовану політику про винагороду для осіб, які входять до складу наглядової ради, виконавчого органу, осіб, які відповідають за виконання ключових функцій, та осіб, чия діяльність суттєво впливає на профілі ризиків пенсійної компанії та Фондів, управління якими вона здійснює.

Пенсійна компанія зобов'язана запровадити та застосовувати обґрунтовану політику про винагороду також для надавачів послуг, яким вона передає певну діяльність або функції на аутсорсинг, крім послуг кастодіальної установи та компаній з управління активами.

2. Політика про винагороду повинна відповідати вимогам статті 76 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та нормативно-правових актів Комісії.

3. Пенсійна компанія при запровадженні та застосуванні політики про винагороду повинна дотримуватись таких принципів:

1) політика про винагороду має бути затверджена, впроваджена та підтримувана у відповідності до діяльності, профілю ризику, цілей та довгострокових інтересів пенсійної компанії та Фондів, якими вона управляє;

2) політика про винагороду має підтримувати прозоре, раціональне, розсудливе та ефективне управління пенсійною компанією та Фондами, якими вона управляє;

3) політика про винагороду має відповідати довгостроковим інтересам учасників Фондів та бенефіціарів;

4) політика про винагороду має включати в себе заходи, спрямовані на

уникнення конфлікту інтересів;

5) політика про винагороду має узгоджуватися з раціональним та ефективним управлінням ризиками та не повинна сприяти прийняттю ризику, який не відповідає профілю ризику, політикам та правилам пенсійної компанії та Фондів, якими вона управляє;

6) наглядова рада пенсійної компанії повинна забезпечити належний контроль за дотриманням політики про винагороду на основі зрозумілих, прозорих та ефективних правил.

4. Пенсійна компанія зобов'язана переглядати політику про винагороду не рідше ніж кожні три роки.

5. Пенсійна компанія зобов'язана розмістити затверджену Політику про винагороду на своєму офіційному вебсайті.

Стаття 38. Розмір винагороди пенсійної компанії

1. Розмір базової винагороди пенсійної компанії визначається в пенсійній схемі та розраховується як відсоток вартості чистих активів Фонду, управління якими вона здійснює.

2. Пенсійна компанія може отримувати інші винагороди, крім базової винагороди, у вигляді премій за результатами діяльності.

3. Винагорода виплачується виключно грошовими коштами у безготівковій формі.

4. Максимальний розмір базової та інших винагород, порядок їх нарахування та сплати встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

5. Положення про склад та розмір витрат, що пов'язані з виконанням пенсійною компанією своїх функцій з управління Фондом, та які відшкодовуються за рахунок чистих активів Фонду, затверджується нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 39. Зобов'язання пенсійної компанії та осіб, які входять до складу її органів управління, діяти в найкращих інтересах учасників та вигодонабувачів добровільних пенсійних фондів

1. Пенсійна компанія та особи, які входять до складу її органів управління, зобов'язані діяти:

- 1) виключно в інтересах учасників Фонду/вигодонабувачів;
- 2) добросовісно, належно та ефективно;
- 3) у такий спосіб, що сприятиме досягненню мети діяльності пенсійної компанії;
- 4) у спосіб, спрямований на уникнення конфлікту інтересів;

5) у межах повноважень, визначених законодавством, нормативно-правовими актами Комісії та внутрішніми актами пенсійної компанії.

У разі конфлікту інтересів інтереси учасників Фонду та вигодонабувачів мають пріоритет перед інтересами Фонду та пенсійної компанії, а інтереси Фонду мають пріоритет перед інтересами пенсійної компанії.

3. Для пенсійної компанії, осіб, які входять до складу органів управління пенсійної компанії, відповідальних осіб Фондів інтереси учасників Фонду та вигодонабувачів мають бути пріоритетними, і вони не повинні ставити власні інтереси або інтереси пов'язаних осіб вище за інтереси учасників Фонду та вигодонабувачів

Стаття 40. Запобігання та управління конфліктами інтересів

1. Пенсійна компанія зобов'язана виявляти, ідентифікувати й уникати конфліктів інтересів, а якщо неможливо їх уникнути, здійснити їх врегулювання та моніторинг і, згідно з частиною четвертою цієї статті, негайно оприлюднити інформацію про такі конфлікти інтересів, щоб вони не завдали шкоди інтересам учасників Фонду та вигодонабувачів.

2. Пенсійна компанія зобов'язана, зокрема, виявляти та ідентифікувати ті конфлікти інтересів, які можуть виникати в процесі діяльності пенсійної компанії.

3. Пенсійна компанія зобов'язана підтримувати та впроваджувати дієві організаційні та адміністративні заходи на виконання положень частини першої та другої цієї статті.

Пенсійна компанія зобов'язана розмежовувати у власному операційному середовищі завдання та обов'язки, які можуть розглядатися як несумісні один з одним або які потенційно можуть спричинити систематичні конфлікти інтересів. Пенсійна компанія повинна оцінювати чи можуть умови її діяльності спричинити будь-які інші суттєві конфлікти інтересів, та розкривати їх учасникам Фонду та вигодонабувачам.

4. Оприлюднення інформації про конфлікт інтересів, яке передбачене частиною першою цієї статті, здійснюється у випадках, якщо організаційних заходів, вжитих пенсійною компанією для виявлення та ідентифікації конфліктів інтересів, запобігання їм, управління ними та їх моніторингу не достатньо, щоб забезпечити обґрунтовані гарантії запобігання ризикам заподіяння шкоди інтересам учасникам Фонду та вигодонабувачам.

5. Обов'язки пенсійної компанії щодо запобігання та управління конфліктами інтересів покладаються на всіх осіб, які входять до складу органів управління пенсійної компанії та/або працівників пенсійної компанії. Організацію та моніторинг за виконанням визначених обов'язків, а також виявлення фактів наявності конфліктів інтересів покладається на осіб, які забезпечують виконання функції комплаєнсу.

Стаття 41. Забезпечення безперервної діяльності пенсійної компанії

1. Пенсійна компанія зобов'язана забезпечувати безперервну діяльність відповідно до вимог законодавства про ринки капіталу та організовані товарні ринки, включаючи безперервне виконання її функцій з управління Фондами.

Стаття 42. Збереження професійної таємниці

1. Зберігати професійну таємницю щодо діяльності пенсійної компанії та Фондів, засновником яких є ця пенсійна компанія, зобов'язані:

- 1) особи, що входять до складу органів управління пенсійною компанією;
- 2) працівники пенсійної компанії;
- 3) особи, з якими пенсійна компанія уклало цивільно-правові договори, про що такі особи попереджаються шляхом включення відповідних положень у цивільно-правовий договір.

2. Зобов'язання зберігати професійну таємницю залишається протягом трьох років з дня припинення відповідних правовідносин у осіб, зазначених у частині першій цієї статті, з пенсійною компанією.

Стаття 43. Розгляд скарг та звернень учасників та вигодонабувачів добровільних пенсійних фондів та позасудове вирішення спорів

1. Пенсійна компанія зобов'язана вживати заходів і встановити належні процедури та механізми для забезпечення належного розгляду звернень та скарг учасників Фонду та вигодонабувачів, а також позасудового вирішення спорів.

2. Пенсійна компанія зобов'язана затвердити положення про розгляд звернень та скарг учасників Фонду та вигодонабувачів, яке повинно бути оприлюднено на вебсайті пенсійної компанії.

Стаття 44. Відповідальність пенсійної компанії та осіб, які входять до складу її органів управління

1. Члени наглядової ради та виконавчого органу пенсійної компанії несуть кінцеву солідарну відповідальність у межах своїх повноважень за дотримання пенсійною компанією законів, підзаконних нормативно-правових актів та документів, прийнятих пенсійною компанією відповідно до вимог цього Закону.

Звільняються від відповідальності за дотримання пенсійною компанією законів, підзаконних нормативно-правових актів та документів, прийнятих пенсійною компанією відповідно до вимог цього Закону, члени наглядової ради та виконавчого органу пенсійної компанії, якщо вони доведуть, що належно виконували покладені на них обов'язки, визначені законом та внутрішніми

документами пенсійної компанії.

2. Пенсійна компанія несе повну майнову відповідальність за завдані збитки Фонду, учасникам Фонду та вигодонабувачам, якщо такі збитки сталися внаслідок невиконання або неналежного виконання пенсійною компанією своїх обов'язків.

3. Пенсійна компанія несе повну та кінцеву майнову відповідальність за завдані збитки Фонду, учасникам Фонду та вигодонабувачам також у разі передання діяльності на аутсорсинг.

4. Пенсійна компанія, члени наглядової ради та виконавчого органу пенсійної компанії несуть інші види відповідальності, передбачені законодавством України.

Розділ IV.

УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ДОБРОВІЛЬНОГО ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ

Стаття 45. Організація управління активами добровільного пенсійного фонду

1. Пенсійна компанія може самостійно здійснювати управління активами Фонду, засновником якого вона є. Також пенсійна компанія може залучити до управління активами Фонду інші компанії з управління активами на умовах аутсорсингу.

2. Управління активами Фонду на умовах аутсорсингу може здійснювати компанія з управління активами, за наявності ліцензії на провадження діяльності з управління активами, що видається Комісією.

3. Компанія з управління активами, яка управляє активами Фонду, не може бути пов'язаною особою з кастодіальною установою, яка надає послуги із зберігання активів цього Фонду.

4. Пенсійна компанія несе повну майнову відповідальність за завдані нею збитки Фонду за неналежне управління активами Фонду.

Пенсійна компанія несе повну відповідальність також у випадку якщо така діяльність передана на аутсорсинг.

5. У разі визнання пенсійної компанії банкрутом активи Фонду не включаються до ліквідаційної маси пенсійної компанії, яка є засновником Фонду.

Стаття 46. Інвестиційна декларація добровільного пенсійного фонду

1. Пенсійна компанія розробляє та затверджує інвестиційну декларацію для кожного Фонду.

2. Інвестиційна декларація та зміни до неї підлягають попередньому погодженню Комісією, у порядку визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

3. Правила підготовки, вимоги до інвестиційної декларації, порядок її погодження та внесення змін до неї, визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

4. Інвестиційна декларація, з урахуванням природи і строковості пенсійних зобов'язань та екологічних, соціальних та управлінських факторів, визначає інвестиційну політику Фонду, відповідно до його пенсійної схеми, яка обов'язково має включати такі питання, як:

- 1) стратегічний розподіл пенсійних активів;
- 2) основні напрями та обмеження інвестування пенсійних активів;
- 3) методи вимірювання інвестиційного ризику;
- 4) процеси управління інвестиційним ризиком;

5. Пенсійна компанія зобов'язана забезпечити дотримання інвестиційної декларації при здійсненні управління активами Фонду, незалежно від того, така діяльність здійснюється пенсійною компанією самостійно чи передана на аутсорсинг.

6. Нагляд за забезпеченням дотримання інвестиційної декларації покладається на кастодіальну установу, з якою укладено договір про обслуговування Фонду.

7. Пенсійна компанія зобов'язана проводити аналіз ефективності інвестиційної діяльності та визначати доцільність внесення змін до інвестиційної декларації принаймні раз на три роки. У разі будь-яких суттєвих змін, які мають істотний вплив на управління активами Фонду, інвестиційна декларація повинна переглядатися негайно.

Критерії віднесення змін до суттєвих, що матимуть вплив на управління активами Фонду, встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

8. Пенсійна компанія може залучати до розроблення інвестиційної декларації інвестиційних радників. Оплата послуг таких інвестиційних радників здійснюється за рахунок пенсійної компанії.

9. Пенсійна компанія розміщує затверджену інвестиційну декларацію для кожного Фонду та зміни до неї на своєму офіційному вебсайті.

Стаття 47. Склад активів добровільного пенсійного фонду

1. До складу активів Фонду можуть бути включені лише:

1) грошові кошти, банківські метали, банківські вклади (депозити), а також дебіторська заборгованість;

- 2) цінні папери;
- 3) інвестиційна нерухомість.

2. Активи Фонду дозволяється інвестувати в активи, зазначені в частині першій цієї статті, за виключенням:

- 1) векселів;
- 2) заставних;
- 3) товаророзпорядчих цінних паперів;
- 4) дебіторської заборгованості.

3. Активи Фонду не можуть бути предметом застави або довірчої власності і повинні використовуватися виключно на цілі, передбачені статтею 48 цього Закону.

4. Активи Фонду не підлягають націоналізації або реквізиції, а також вони не можуть бути включені до ліквідаційної маси кастодіальної установи. На активи Фонду не може бути звернене стягнення за зобов'язаннями пенсійної компанії, яка є засновником такого Фонду, компанії з управління активами, кастодіальної установи, вкладників, учасників Фонду та вигодонабувачів.

5. На активи Фонду не може бути звернене будь-яке стягнення або застосована конфіскація, якщо вони набуті на законних підставах.

Стаття 48. Використання пенсійних активів

1. Активи Фонду можуть бути використані виключно для:

- 1) інвестування відповідно до вимог цього Закону;
- 2) виконання зобов'язань перед учасниками Фонду, вигодонабувачами та їх спадкоємцями відповідно до цього Закону;
- 3) сплати винагороди пенсійній компанії, яка зокрема включає рекламні і агентські послуги, а також послуги щодо створення та підтримки офіційного вебсайту Фонду;
- 4) оплати послуг кастодіальної установи;
- 5) оплати послуг з обов'язкового аудиту звітності Фонду та незалежної оцінки майна;
- 6) витрат на ведення обліку та перереєстрацію прав власності та інших речових прав на активи Фонду (крім цінних паперів),
- 7) витрат на оприлюднення інформації про його діяльність;
- 8) оплати послуг з оцінки, управління, експлуатації та поліпшення об'єктів інвестиційної нерухомості що обліковуються в активах Фонду.
- 9) оплати обов'язкових податків та зборів, оплати витрат, пов'язаних з судовим захистом інтересів Фонду, учасників Фонду та/або вигодонабувачів;

Оплата послуг, пов'язаних з проведенням операцій з активами Фонду передбаченими пунктами чотири-дев'ять, здійснюється безпосередньо з банківських рахунків Фонду на підставі документів, що підтверджують фактично здійснені витрати.

Активи Фонду та відповідні їм зобов'язання забороняється передавати до інших обов'язкових та добровільних пенсійних фондів за виключенням випадків, передбачених законом.

2. Використання активів Фонду для цілей, не передбачених частиною першою цієї статті, забороняється.

3. Граничний максимальний розмір сукупних витрат Фонду, визначених пунктами три – вісім частини першої цієї статті, за рахунок його активів встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

У разі неможливості здійснити оплату послуг, наданих Фонду з урахуванням встановлених обмежень щодо граничного максимального розміру сукупних витрат, оплата таких послуг здійснюється за рахунок пенсійної компанії, яка є засновником Фонду.

4. Договори банківського вкладу (депозиту), укладені від імені Фонду із банком, припиняються у разі визнання банку неплатоспроможним та запровадження в такому банку тимчасової адміністрації відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб». Відшкодування грошових коштів, які входять до складу активів Фонду з банківських рахунків Фонду у банку здійснюється не пізніше 7 робочих днів з дати отримання банком відповідної вимоги Фонду.

Стаття 49. Правила інвестування активів добровільного пенсійного фонду

1. Інвестування активів Фонду має здійснюватися відповідно до принципу «розсудливої особи», який, зокрема, передбачає дотримання таких правил:

1) активи Фонду мають інвестуватися виходячи з довгострокових інтересів учасників Фонду та вигодонабувачів, при цьому у випадку конфліктів інтересів повинно бути забезпечено, щоб інвестиції здійснювалися виключно в інтересах учасників Фонду та вигодонабувачів

2) активи Фонду мають інвестуватися із врахуванням потенційного довгострокового впливу інвестиційних рішень на екологічні, соціальні та управлінські фактори;

3) при інвестуванні активів Фонду має бути забезпечена їхня захищеність, якість, ліквідність і прибутковість в цілому;

4) активи Фонду мають інвестуватися переважно в активи, допущені до обігу на регульованих ринках, а інвестиції в активи, не допущені до обігу на регульованих ринках, повинні утримуватися на розумному рівні;

5) активи Фонду можуть інвестуватися в деривативні фінансові інструменти лише у випадку та обсягах, коли такі інструменти сприяють зменшенню інвестиційних ризиків або сприяють ефективному управлінню портфелем активів Фонду та не спричиняють надмірного ризику перед одним контрагентом та іншими деривативними фінансовими інструментами, при цьому деривативні фінансові інструменти повинні оцінюватися на розсудливій основі з урахуванням базового активу при проведенні оцінки активів Фонду;

6) активи Фонду мають бути диверсифіковані таким чином, щоб уникнути надмірної залежності від будь-якого конкретного активу, емітента чи однієї групи, а також накопичення ризику в портфелі активів Фонду в цілому, при цьому інвестиції в фінансові інструменти, розміщені тим самим емітентом або емітентами, що належать до однієї групи, не повинні наражати Фонд на надмірну концентрацію ризику.

2. У своїй інвестиційній політиці пенсійні компанії та компанії з управління активами, яким передано на аутсорсинг діяльність з управління активами Фондів, не повинні покладатися виключно або автоматично на кредитні рейтинги, підготовлені кредитними рейтинговими агентствами, зареєстрованими або сертифікованими відповідно Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1060/2009 та Закону України «Про рейтингування», або використовувати такі кредитні рейтинги як єдиний параметр під час оцінки кредитного ризику.

Стаття 50. Обмеження щодо управління активами добровільних пенсійних фондів

1. Під час здійсненні діяльності з управління активами Фонду пенсійній компанії, яка є засновником такого Фонду, або компанії з управління активами, якій передано на аутсорсинг діяльність з управління активами такого Фонду, заборонено:

1) використовувати активи Фонду для здійснення будь-яких правочинів, не пов'язаних із функціонуванням цього Фонду, в тому числі для забезпечення виконання зобов'язань пенсійної компанії, компанії з управління активами, кастодіальної установи та інших суб'єктів, які обслуговують діяльність Фонду;

2) надавати гарантії або поруки за рахунок активів Фонду;

3) здійснювати за рахунок активів Фонду правочини з придбання, набуття внаслідок міни або іншим способом активів, у тому числі цінних паперів, в які не можуть бути інвестовані активи Фонду відповідно до цього Закону;

4) надавати позику чи кредит за рахунок активів Фонду або формувати активи Фонду за рахунок позики чи кредиту, крім безвідсоткових позик від пенсійної компанії на користь Фонду в обсязі до 5 відсотків чистої вартості активів Фонду на строк до трьох місяців з метою фінансування виконання зобов'язань перед учасниками Фонду та вигодонабувачами;

5) укласти договори купівлі-продажу або міни активів Фонду з обов'язковою умовою зворотного викупу;

6) укласти договори купівлі-продажу, міни та інші договори щодо відчуження активів Фонду з:

а) пов'язаними особами пенсійної компанії, яка є засновником такого Фонду, або компанії з управління активами, якій передано на аутсорсинг діяльність з управління активами такого Фонду;

б) іншими Фондами або інвестиційними фондами, які знаходяться в управлінні пенсійної компанії, яка є засновником такого Фонду, або компанії з управління активами, якій передано на аутсорсинг діяльність з управління активами такого Фонду;

в) особами які надають послуги такому Фонду, пенсійній компанії, яка є засновником такого Фонду, або компанії з управління активами, якій передано на аутсорсинг діяльність з управління активами такого Фонду;

7) безоплатно відчужувати активи Фонду;

8) здійснювати від імені Фонду емісію будь-яких цінних паперів, а також укласти деривативні контракти;

9) придбавати в активи Фонду голосуючі акції будь-якого акціонерного товариства, які сукупно забезпечують здійснення значного впливу на акціонерне товариство;

10) інвестувати активи Фонду з порушенням обмежень, встановлених цим Законом.

2. Правочини з цінними паперами, які входять до складу активів як Фонду так і пенсійної компанії, яка є засновником такого Фонду, або компанії з управління активами, якій передано на аутсорсинг діяльність з управління активами такого Фонду, здійснюються із застосування заходів з усунення конфліктів інтересів.

Стаття 51. Ліміти інвестування активів добровільного пенсійного фонду

1. Пенсійна компанія, яка є засновником Фонду, зобов'язана забезпечити, щоб активи Фонду відповідали таким лімітам:

1) не більше 5 відсотків загальної вартості активів Фонду були інвестовані в цінні папери та інструменти грошового ринку, емітовані одним емітентом, та не більше 10 відсотків загальної вартості активів Фонду були інвестовані в цінні папери та інструменти грошового ринку, емітовані групою пов'язаних осіб (крім державних цінних паперів);

2) не більше 10 відсотків загальної вартості активів Фонду були розміщені у вклади (депозити) в одному банку України;

3) не більше 30 відсотків загальної вартості активів Фонду були інвестовані в цінні папери, недопущені до обігу на регульованих ринках;

4) не більше 10 відсотків загальної вартості активів Фонду були інвестовані в об'єкти інвестиційної нерухомості.

2. Ліміт, встановлений пунктом першим частини першої цієї статті, не застосовується протягом року у разі додаткового інвестування активів Фонду у акції відповідного емітента при здійсненні ним додаткової емісії або придбання корпоративних прав інших господарських товариств.

3. Купівля-продаж цінних паперів від імені Фонду провадяться на організованих ринках капіталу з дотриманням вимог, визначених нормативно-правовими актами Комісії, за винятком придбання акцій емітентів при їх розміщенні, якщо акції відповідного емітента вже входять до складу активів Фонду.

Умови, при яких дозволяється придбання цінних паперів за рахунок активів Фонду або продаж цінних паперів, що входять до складу активів Фонду, поза організованими ринками капіталу, визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

4. Зараховані на поточний рахунок Фонду грошові кошти повинні використовуватися за цільовим призначенням відповідно до статті 48 цього Закону.

5. Обмеження щодо лімітів інвестування активів Фонду не застосовується впродовж 18 місяців з дня реєстрації Фонду за умови коли вартість активів такого Фонду є меншою, ніж 1 000 мінімальних заробітних плат, виходячи із розміру мінімальної заробітної плати, що діє на день реєстрації Фонду.

6. Комісія має право встановлювати додаткові обмеження стосовно структури активів всіх добровільних пенсійних фондів, а також в індивідуальному порядку щодо конкретного Фонду, за умови належного пруденційного обґрунтування таких обмежень.

7. Додаткові обмеження стосовно структури активів добровільних пенсійних фондів, які Комісія має право встановлювати відповідно до частини шостої цієї статті, не повинні перешкоджати:

(а) інвестувати до 70 % загальної вартості активів Фонду в акції, інші пайові цінні папери та корпоративні облігації, допущені до торгів на регульованих ринках або через БТМ (багатосторонній торговельний майданчик) чи ОТМ (організований торговельний майданчик), та ухвалювати рішення про відносну вагу таких категорій цінних паперів у їхньому інвестиційному портфелі;

(б) інвестувати активи Фонду в довгострокові фінансові інструменти, що не торгуються на регульованих ринках, БТМ (багатосторонньому торговельному майданчику) чи ОТМ (організованому торговельному майданчику);

(в) інвестувати активи Фонду у випущені або гарантовані Європейським інвестиційним банком інструменти, надані в рамках Європейського фонду

стратегічних інвестицій, Європейських довгострокових інвестиційних фондів, Європейських фондів соціального підприємництва та Європейських фондів венчурного капіталу.

Розділ V.

ЗБЕРІГАННЯ АКТИВІВ ДОБРОВІЛЬНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ ТА ВИКОНАННЯ ПОВ'ЯЗАНИХ НАГЛЯДОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ

Стаття 52. Організація зберігання активів добровільного пенсійного фонду та виконання пов'язаних наглядових обов'язків

1. Пенсійна компанія для зберігання активів Фонду та виконання пов'язаних наглядових обов'язків зобов'язана користуватися послугами кастодіальної установи, яка має ліцензію на провадження кастодіальної діяльності, що видається Комісією у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

2. Кастодіальна установа надає послуги Фонду на підставі укладеного в письмовій формі з пенсійною компанією договору про обслуговування Фонду, відповідно до вимог, визначених у статті 30 цього Закону. Укладення договору з кастодіальною установою є обов'язковою умовою реєстрації Фонду в Реєстрі добровільних пенсійних фондів.

3. Усі операції з активами Фонду здійснюються через кастодіальну устанovu, з якою укладено договір про обслуговування, Фонду.

4. Кастодіальна установа зобов'язана надавати послуги Фонду чесно, справедливо, професійно, незалежно та в інтересах учасників Фонду та вигодонабувачів.

5. Для надання кастодіальних послуг одному Фонду пенсійна компанія зобов'язана укласти договір лише з однією кастодіальною установою. Пенсійна компанія може обрати для обслуговування різних Фондів, засновником яких вона є, різні кастодіальні установи.

6. Кастодіальна установа має право передавати на аутсорсинг певні функції або процеси, що стосуються зберігання та/або обліку активів Фонду. Передача виконання пов'язаних наглядових функцій на аутсорсинг заборонена.

Про передачу кастодіальною установою функції або процесів, що стосуються зберігання та/або обліку активів Фонду на аутсорсинг, кастодіальна установа зобов'язана повідомити пенсійну компанію та офіційними каналами зв'язку Комісію у порядку та строки, визначені нормативно-правовими актами Комісії. Кастодіальна установа несе повну відповідальність за дії та бездіяльність осіб, яким передано відповідні функції на аутсорсинг.

7. Кастодіальна установа зобов'язана забезпечити безперервне збереження та облік активів Фонду у разі припинення ліцензії на провадження кастодіальної

діяльності або через інші чинники, внаслідок яких нею припиняється надання кастодіальних послуг, до передачі всіх активів Фонду та/або їх обліку, а також документів, що підтверджують право власності на ці активи, іншій кастодіальній установі.

Передання активів Фонду та відповідних документів має бути здійснена у порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

8. Кастодіальна установа зобов'язана керуватися при обслуговуванні Фонду пенсійною схемою та інвестиційною декларацією даного Фонду.

9. Пенсійна компанія має право змінити кастодіальну установу з обов'язковим повідомленням про це офіційним каналом зв'язку Комісію, у порядку та строки визначені нормативно-правовими актами Комісії, та умовами договору.

Пенсійна компанія зобов'язана змінити кастодіальну установу, якщо Комісія своїм мотивованим рішенням, визнає, що діяльність нової кастодіальної установи суперечить інтересам учасників Фонду та вигодонабувачів.

10. Кастодіальна установа зобов'язана для кожного Фонду здійснювати окремо зберігання та/або облік активів Фонду, у тому числі для обліку цінних паперів, що входять до складу активів кожного Фонду відкривати окремий сегрегований рахунок у цінних паперах у Центральному депозитарії цінних паперів.

Стаття 53. Зберігання активів добровільного пенсійного фонду

1. Активи Фонду передаються на зберігання кастодіальній установі у такий спосіб:

1) для фінансових інструментів, які можуть зберігатися кастодіальною установою, така установа:

а) обліковує цінні папери на рахунках у цінних паперах, відкритих цією кастодіальною установою, як депозитарною установою, а також зберігає всі фінансові інструменти, які можуть бути фізично передані кастодіальній установі;

б) гарантує, що всі цінні папери, які можуть обліковуватися на рахунку у цінних паперах, відкритих цією кастодіальною установою, як депозитарною установою, обліковуються на сегрегованих рахунках у цінних паперах (в розумінні законодавства про депозитарну систему);

2) для інших активів, що не обліковуються на рахунках у кастодіальній установі такого Фонду, кастодіальна установа зобов'язана:

а) перевірити право власності Фонду на такі активи на підставі наявної у кастодіальній установі інформації та інформації наданої пенсійною компанією, у тому числі в документах, та, якщо це можливо, інформації від інших осіб, які зберігають таку інформацію (у тому числі у вигляді документів), що

підтверджує право власності на такі активи цим Фондом;

б) вести облік таких активів та підтримувати такий облік в актуальному стані.

Стаття 54. Виконання пов'язаних наглядових обов'язків

1. Кастодіальна установа для виконання пов'язаних наглядових обов'язків забезпечує, щоб:

1) виконання розпоряджень пенсійної компанії, компанії з управління активами, якій передано управління на умовах аутсорсингу, не суперечили законодавству України, пенсійній схемі Фонду та інвестиційній декларації Фонду;

2) операції з активами Фонду виконувалися у розумні строки та оплата за ними надходила у терміни або протягом строків, передбачені правочинами;

3) активи Фонду використовувалися згідно з визначеними правилами, передбаченими статтями 48-51 цього Закону;

4) надходження всіх платежів на користь учасників Фонду та усіх грошових коштів від операцій з активами Фонду зараховувалися на поточні рахунки Фонду, відкриті у кастодіальній установі, а також на рахунки умовного зберігання (ескроу) для платежів на користь учасників Фонду, які можуть бути відкриті в інших банках лише з дозволу кастодіальної установи, яка обслуговує відповідний Фонд;

5) здійснювався моніторинг за використанням грошових коштів Фонду;

6) чиста вартість одиниці пенсійних активів розраховувалася відповідно до законодавства України.

2. Якщо розпорядження пенсійної компанії або компанії з управління активами, якій управління активами передано на аутсорсинг, суперечать вимогам законодавства і принципам інвестиційної декларації, то кастодіальна установа припиняє (блокує) виконання таких розпоряджень.

3. Про факт припинення (блокування) виконання розпоряджень та причини такого припинення (блокування) кастодіальна установа зобов'язана протягом одного робочого дня повідомити пенсійну компанію та через офіційні канали зв'язку Комісію.

Стаття 55. Вимоги до кастодіальної установи

1. Кастодіальна установа повинна відповідати вимогам, що визначені законом для кастодіальних установ.

2. Для здійснення діяльності щодо для зберігання активів Фонду та виконання пов'язаних наглядових обов'язків кастодіальна установа не може бути:

1) кредитором, позикодавцем або гарантом пенсійної компанії чи компанії з управління активами, яка залучена до управління активами Фонду на умовах аутсорсингу;

2) пов'язаною особою з пенсійною компанією чи компанією з управління активами, яка залучена до управління активами Фонду на умовах аутсорсингу.

3. Кастодіальній установі забороняється здійснювати діяльність стосовно Фонду, яка може створювати конфлікти інтересів між Фондом, учасниками Фонду та вигодонабувачами, окрім випадків, коли кастодіальна установа організаційно відокремила виконання своїх кастодіальних функцій від інших функцій, а конфлікти інтересів належним чином виявлені, управляються, контролюються та розкриваються учасникам Фонду та вигодонабувачам, а також органам управління пенсійної компанії.

4. Кастодіальна установа не має права:

1) надавати Фонду інші послуги, крім послуг з зберігання та/або обліку активів Фонду та виконання пов'язаних наглядових обов'язків;

2) вживати заходів, що можуть призвести до конфлікту інтересів щодо збереження активів Фонду;

3) використовувати активи Фонду в негрошовій формі для здійснення власних правочинів;

4) передавати третій особі усі або частину активів Фонду, що знаходяться на його зберіганні та/або обліковуються нею;

5) надавати послуги з торгівлі фінансовими інструментами Фонду протягом строку дії договору про обслуговування.

5. Кастодіальна установа може надавати Фонду та пенсійній компанії, яка є його засновником, лише такі послуги та здійснювати такі операції, вичерпний перелік та умови надання яких визначені нормативно-правовими актами Комісії.

6. Кастодіальна установа, яка є засновником (акціонером, учасником) пенсійної компанії, не може надавати послуги зі зберігання та/або обліку активів Фонду та виконання пов'язаних наглядових обов'язків, засновником яких є така пенсійна компанія.

7. Кастодіальна установа не має право здійснювати діяльність щодо Фонду, яка може створювати конфлікт інтересів між пенсійною компанією, Фондом, вкладниками Фонду, учасниками Фонду та вигодонабувачами.

Стаття 56. Відповідальність кастодіальної установи

1. Кастодіальна установа несе повну відповідальність за збитки завдані Фонду, учасникам Фонду та вигодонабувачам, у випадку невиконання чи неналежного виконання обов'язків передбачених цим Законом та договором.

2. Кастодіальна установа несе повну відповідальність за збитки завдані

Фонду, учасникам Фонду та вигодонабувачам також у випадку, якщо певні функції або процеси були передані на аутсорсинг.

3. Кастодіальна установа не несе відповідальності за збитки завдані пенсійною компанією третім особам.

Розділ VI.

ПЕРСОНІФІКОВАНИЙ ОБЛІК ТА ПОСЛУГИ З АДМІНІСТРУВАННЯ

Стаття 57. Ведення персоніфікованого обліку

1. Ведення персоніфікованого обліку передбачає відкриття, ведення та закриття індивідуальних пенсійних рахунків учасників Фонду та вигодонабувачів.

2. Персоніфікований облік здійснюється окремо по кожному Фонду, засновником якого є пенсійна компанія.

3. Пенсійна компанія зобов'язана відкрити індивідуальний пенсійний рахунок учаснику Фонду протягом 10 днів з дня укладення першого за часом пенсійного договору на користь такого учасника Фонду, але не пізніше дати отримання першого пенсійного внеску за цим пенсійним договором.

4. У разі перерахування пенсійних коштів учасника Фонду з іншого Фонду пенсійна компанія зобов'язана відкрити індивідуальний пенсійний рахунок протягом 30 календарних днів з дня укладення нового пенсійного договору або іншого документа, на підставі якого здійснюється перерахування належних учаснику Фонду пенсійних коштів, але не пізніше дати зарахування таких коштів.

5. У системі персоніфікованого обліку індивідуальний пенсійний рахунок відкривається кожному учаснику Фонду/вигодонабувачу окремо. Для ідентифікації учасника Фонду та вигодонабувача в номері індивідуального пенсійного рахунка використовується реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер Державного реєстру фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів).

У разі відсутності у фізичної особи реєстраційного номера облікової картки платника податків замість нього використовуються:

для громадянина України – серія (за наявності) та номер паспорта або документа, що посвідчує особу відповідно до законодавства України, в тому числі для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті;

для неповнолітніх осіб, що не отримали паспорта за віком – серія (за наявності) та номер свідоцтва про народження;

для іноземців та осіб без громадянства – номер визначеного законодавством України документа, що посвідчує таку особу (посвідка на постійне / тимчасове проживання).

6. На індивідуальному пенсійному рахунку учасника Фонду або вигодонабувача ведеться облік суми належних йому пенсійних коштів в одиницях пенсійних активів та у гривнях виходячи з поточної чистої вартості одиниці пенсійних активів Фонду.

7. Система персоніфікованого обліку обов'язково повинна містити інформацію щодо кожного вкладника Фонду, який здійснює внески на користь учасників Фонду, учасника Фонду та вигодонабувача, інформацію про пенсійну схему, кількість одиниць пенсійних активів, чисту вартість одиниці пенсійних активів, загальну суму пенсійних коштів та іншу інформацію, визначену нормативно-правовими актами Комісії.

8. Порядок ведення персоніфікованого обліку визначається нормативно-правовими актами Комісії.

9. Інформація з індивідуального пенсійного рахунка учасника Фонду та вигодонабувача зберігається на довговічному носії протягом строку дії відповідного пенсійного договору, а після припинення правовідносин між учасником Фонду, вигодонабувачем та/або вкладником фонду та Фондом - протягом десяти років, якщо інше не передбачене законодавством.

10. Електронні документи повинні зберігатися на електронних носіях інформації у формі, що дає змогу перевірити їх цілісність на цих носіях.

Стаття 58. Організація діяльності з ведення персоніфікованого обліку та інших функцій, пов'язаних з адмініструванням добровільного пенсійного фонду

1. Пенсійна компанія може самостійно вести персоніфікований облік створеного нею Фонду або передати таку діяльність на аутсорсинг професійному адміністратору.

2. Пенсійна компанія має право передати на аутсорсинг одночасно ведення персоніфікованого обліку та одну або більше функцій, пов'язаних з адмініструванням Фонду, передбачених пунктами десять (в частині ведення бухгалтерського обліку), тринадцять-шістнадцять частини сьомої статті 28 цього Закону.

3. Пенсійна компанія має право передати на аутсорсинг ведення персоніфікованого обліку та виконання інших функцій, пов'язаних з адмініструванням Фонду, лише одному професійному адміністратору.

4. Пенсійна компанія не має права передати ведення персоніфікованого

обліку на умовах аутсорсингу професійному адміністратору, інтереси якого можуть суперечити інтересам Фонду, учасникам Фонду, вигодонабувачам та/або пенсійної компанії.

5. Професійний адміністратор веде персоніфікований облік на підставі договору, відповідно до вимог, передбачених у статті 30 цього Закону.

6. Пенсійна компанія може обрати для ведення персоніфікованого обліку різних адміністраторів для різних Фондів, засновником яких вона є.

7. Пенсійна компанія зобов'язана постійно здійснювати моніторинг ведення персоніфікованого обліку у випадку передання цієї діяльності на аутсорсинг.

8. Діяльність, передбачена пунктом десятим (в частині ведення бухгалтерського обліку) частини сьомої статті 28 цього Закону, може бути передана професійному адміністратору на аутсорсинг лише у тому випадку, якщо такий професійний адміністратор відповідає вимогам, визначеним нормативно-правовими актами Комісії, погодженими з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.

Стаття 59. Вимоги до пенсійної компанії щодо ведення персоніфікованого обліку

1. Пенсійна компанія, яка самостійно веде персоніфікований облік, зобов'язана:

1) створити окремий структурний підрозділ, який є організаційно відокремленим від інших видів діяльності;

2) розробити і затвердити політики, положення та інші внутрішні документи, що визначають принципи і правила діяльності з ведення персоніфікованого обліку;

3) мати необхідне технічне та програмне забезпечення для ведення персоніфікованого обліку, відповідно до статті 61 цього Закону.

Стаття 60. Вимоги до професійного адміністратора

1. Пенсійна компанія може передати на аутсорсинг ведення персоніфікованого обліку та інших функцій, пов'язаних з адмініструванням Фонду, лише авторизованому професійному адміністратору. Авторизація професійного адміністратора здійснюється шляхом ліцензування.

2. Порядок ліцензування професійного адміністратора визначається Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 61. Вимоги до технічного забезпечення ведення персоніфікованого обліку

1. Програмно-технічні комплекси, які використовуються для ведення персоніфікованого обліку мають забезпечувати ефективне та безперервне провадження відповідної діяльності. Технічне забезпечення та інформаційні системи для ведення персоніфікованого обліку повинні відповідати вимогам законодавства у сфері захисту інформації в інформаційних та інформаційно-комунікаційних системах. Комісія визначає вимоги до таких програмно-технічних комплексів та веде облік відповідного програмного забезпечення, у порядку визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

2. З метою захисту даних персоніфікованого обліку Центральний депозитарій цінних паперів забезпечує зберігання останньої резервної контрольної копії таких даних у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

Розділ VII.

НАДАВАЧІ ДОПОМІЖНИХ ПОСЛУГ

Стаття 62. Пенсійні агенти

1. Пенсійний договір може бути укладений від імені Фонду пенсійною компанією самостійно або із залученням особи, яка надає агентські послуги (пенсійний агент) на умовах аутсорсингу.

2. Пенсійна компанія може залучати до укладення пенсійних договорів виключно пенсійних агентів, інформацію про яких включено до Реєстру пенсійних агентів.

3. Пенсійний агент – фізична особа, фізична особа – підприємець або юридична особа, яка діє від імені Фонду, на підставі договору доручення з пенсійною компанією.

4. Пенсійний агент повинен відповідати вимогам бездоганної ділової репутації та мати необхідний рівень знань.

Вимоги до бездоганної ділової репутації та необхідного рівня знань визначається нормативно-правовими актами Комісії.

5. Перед укладенням пенсійного договору пенсійний агент зобов'язаний надати потенційному вкладнику Фонду в письмовій формі (паперовій або електронній) таку інформацію:

- 1) своє ім'я або найменування (у розумінні Цивільного кодексу України);
- 2) державну реєстрацію (для фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб);
- 3) найменування Фонду, в інтересах якого діє пенсійний агент;

4) договір доручення з переліком повноважень, які має право вчиняти пенсійний агент;

5) інформацію про пенсійну схему, що включає екологічні, кліматичні, соціальні чинники;

6) інформацію про результати інвестицій за останні п'ять років або за всі роки функціонування Фонду (за наявності), коли строк функціонування Фонду менше п'яти років;

7) інформацію про структуру та розмір (величину) витрат, які здійснюються за рахунок учасника Фонду та вигодонабувача.

6. Діяльність пенсійних агентів здійснюється на підставі договору доручення, який укладається між пенсійною компанією та пенсійним агентом.

7. Пенсійний агент може надавати агентські послуги виключно одній пенсійній компанії.

8. Пенсійні агенти можуть діяти за межами зареєстрованого місцезнаходження Фондів, від імені яких вони укладають пенсійний договір.

9. Вимоги до договору доручення визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

10. Комісійна винагорода пенсійним агентам за надання агентських послуг виплачується виключно за рахунок грошових коштів пенсійної компанії.

Стаття 63. Право на надання агентських послуг

1. Право надання агентських послуг виникає з моменту внесення інформації про пенсійного агента до Реєстру пенсійних агентів.

2. Реєстр пенсійних агентів веде Комісія. Порядок та строк включення інформації про пенсійних агентів до Реєстру пенсійних агентів визначається нормативно-правовими актами Комісії.

3. Пенсійний агент включається до Реєстру пенсійних агентів за поданням пенсійної компанії протягом п'яти робочих днів з дати подання офіційними каналами зв'язку відповідної інформації Комісії.

4. Пенсійна компанія для включення до Реєстру пенсійних агентів подає Комісії наступну інформацію:

1) ім'я фізичної особи (у розумінні Цивільного кодексу України);
2) адреса задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) - для фізичної особи, місцезнаходження - для фізичної особи - підприємця;

3) для фізичної особи – дата народження, номер та серія (за наявності) паспорта або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для

укладення правочинів, дата видачі та орган, що його видав, громадянство, відомості про місце проживання або місце тимчасового перебування в Україні, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

4) для фізичної особи - підприємця – реєстраційний номер облікової картки платника податків або номер та серія (за наявності) паспорта або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для укладення правочинів, дата видачі та орган, що його видав, громадянство, відомості про місцезнаходження, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

5) для юридичної особи – ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань та відомості про місцезнаходження;

6) номер договору доручення, укладеного з цією особою, дати його укладання та зазначена в договорі дата припинення цього договору.

5. Внесення інформації до Реєстру пенсійних агентів має відбуватися до початку надання пенсійним агентом його послуг цій пенсійній компанії.

6. Виключення пенсійного агента з Реєстру пенсійних агентів здійснюється Комісією протягом п'яти робочих днів за поданням офіційними каналами зв'язку відповідної заяви пенсійної компанії або пенсійного агента у разі:

- 1) припинення договору доручення;
- 2) втрати фізичною особою дієздатності або її обмеження;
- 3) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо фізичної особи та фізичної особи - підприємця за скоєння нею кримінального правопорушення;
- 4) смерті (оголошення судом померлою) фізичної особи та фізичної особи-підприємця або виключення фізичної особи - підприємця, юридичної особи з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

7. Інформація про пенсійних агентів, які можуть укладати пенсійні договори від імені конкретного Фонду, розміщується на вебсайті пенсійної компанії, яка є засновником Фонду.

8. Реєстр пенсійних агентів є публічним.

Стаття 64. Відповідальність пенсійних агентів

1. Пенсійний агент несе повну відповідальність за шкоду, заподіяну пенсійній компанії, у випадку неналежного ним виконання своїх обов'язків відповідно до Цивільного кодексу України, цього Закону та договору.

2. Пенсійна компанія несе повну відповідальність за будь-які дії, що вчиняються пенсійним агентом та пов'язані з безпосереднім провадженням агентської діяльності. Пенсійна компанія, яка відшкодувала шкоду завдану учасникам Фонду та вигодонабувачам, що виникла з вини пенсійного агента, з яким вона уклала договір доручення, має право зворотної вимоги (регресу) до такого пенсійного агента.

Стаття 65. Радник (радники) з інвестиційних питань

1. Пенсійна компанія у разі необхідності отримання професійних консультацій з інвестиційних питань має право залучати радника з інвестиційних питань (інвестиційних радників).

2. До завдань радника з інвестиційних питань відноситься консультування щодо інвестиційної політики Фонду, управління інвестиційними ризиками, оцінки ефективності управління пенсійними активами тощо.

3. Вимоги до радників з інвестиційних питань та умови їх залучення пенсійною компанією визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

Розділ VIII.

ПЕНСІЙНА СХЕМА ТА ПЕНСІЙНИЙ ДОГОВІР

Стаття 66. Пенсійна схема

1. Умови та порядок добровільного пенсійного забезпечення учасників Фонду та вигодонабувачів визначаються пенсійною схемою.

2. Пенсійна компанія може використовувати виключно пенсійні схеми відповідно до яких сума пенсійних виплат вигодонабувача визначається на основі накопичених пенсійних внесків до Фонду та отриманого від них інвестиційного доходу (пенсійна схема з визначеними внесками).

3. Проспект пенсійної схеми та зміни до нього розробляються пенсійною компанією з дотриманням вимог цього Закону.

4. Зміни до проспекту пенсійної схеми підлягають погодженню Комісією у порядку та строки визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

Зміни до проспекту пенсійної схеми набувають чинності з дати їх погодження рішенням Комісії.

Якщо зміни до пенсійної схеми стосуються правил інвестування або передбачають збільшення витрат або винагороди кастодіальній установі, то такі зміни вступають в силу не раніше ніж через три місяці з дня погодження Комісією відповідних змін до проспекту пенсійної схеми.

5. У межах п'яти робочих днів після прийняття Комісією рішення про

реєстрацію Фонду чи змін до проспекту пенсійної схеми пенсійна компанія зобов'язана на своєму вебсайті розмістити актуальну редакцію проспекту пенсійної схеми, текст змін до проспекту пенсійної схеми та обов'язково повідомити персонально кожного учасника Фонду та вигодонабувача про такі зміни та іншу доречну інформацію, що стосується таких змін.

6. Проспект пенсійної схеми Фонду повинен містити інформацію про:

- 1) повне і скорочене (за наявності) найменування Фонду;
- 2) вид Фонду;
- 3) повне і скорочене найменування пенсійної компанії, яка є засновником Фонду;
- 4) місцезнаходження Фонду і пенсійної компанії;
- 5) опис інвестиційної політики Фонду;
- 6) права та обов'язки сторін, які беруть участь у пенсійній схемі, а саме вкладника Фонду, учасника Фонду, вигодонабувача та пенсійної компанії, яка діє від імені Фонду;
- 7) варіанти, доступні учасникам Фонду та вигодонабувачам, для отримання пенсійних виплат;
- 8) опис і характер фінансових ризиків, які несуть учасники Фонду та вигодонабувачі;
- 9) структура витрат Фонду, та структура витрат, яку несуть безпосередньо учасники Фонду та вигодонабувачі;
- 10) заяву про відсутність будь-яких гарантій за пенсійною схемою або умови щодо гарантій, якщо гарантії надаються.

Стаття 67. Пенсійний договір

1. Від імені Фонду пенсійний договір з вкладником Фонду укладає пенсійна компанія або за її дорученням пенсійний агент.

2. На користь одного учасника Фонду вкладник Фонду має право укласти лише один пенсійний договір з Фондом. На користь одного учасника Фонду вкладник Фонду має право укласти декілька пенсійних договорів з різними Фондами.

3. Особа, яка має намір укласти пенсійний договір на користь іншої особи, зобов'язана повідомити письмово (у паперовій або електронній) формі потенційного учасника Фонду про намір укласти пенсійний договір. Особа, яка має намір укласти пенсійний договір, зобов'язана отримати від потенційного учасника Фонду письмову заяву згоду на укладення такого договору. У такій заяві має міститися інформація про те, що потенційний учасник Фонду ознайомлений з інформацією, передбаченою статтею 80 цього Закону.

4. Вкладник Фонду, який одночасно є учасником Фонду, має право в односторонньому порядку розірвати пенсійний договір або вимагати зміни його умов.

5. У разі розірвання пенсійного договору учасник Фонду зобов'язаний попередньо укласти новий пенсійний договір з іншим Фондом.

Пенсійні кошти такого учасника Фонду перераховуються за його рахунок до іншого Фонду в сумі, що обліковується на його індивідуальному пенсійному рахунку у попередньому Фонді, зменшеній на суму витрат, пов'язаних з перерахуванням таких пенсійних коштів.

Максимальний розмір витрат на перерахування пенсійних коштів визначається нормативно-правовими актами Комісії.

6. Перерахування пенсійних коштів, які належать учаснику Фонду, здійснюється пенсійною компанією виключно грошовими коштами у безготівковій формі з поточного рахунка Фонду, на рахунок іншого Фонду.

7. У разі якщо пенсійна компанія несвоєчасно перерахує пенсійні кошти учасника Фонду, то така пенсійна компанія зобов'язана сплатити на користь такого учасника за власний рахунок пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України в розрахунку на один день від суми, що підлягає перерахуванню за кожен день прострочення платежу, у порядку визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

8. Пенсійна компанія або пенсійний агент, який діє за її дорученням, зобов'язані надати можливість вкладнику Фонду до укладення пенсійного договору ознайомитися із статутом Фонду, проспектом пенсійної схеми, інвестиційною декларацією, проектом пенсійного договору.

9. Пенсійний договір укладається у письмовій (паперовій або електронній) формі. Проспект пенсійної схеми є невід'ємною частиною пенсійного договору.

10. На вимогу учасника Фонду пенсійна компанія має надати йому протягом 20 календарних днів з дати звернення засвідчену відповідальною особою Фонду копію пенсійного договору.

11. Учасник Фонду та вигодонабувач зобов'язані письмово (в паперовій або електронній формі) повідомляти пенсійну компанію про будь-яку зміну інформації необхідної для ведення його індивідуального пенсійного рахунку в системі персоніфікованого обліку. Ризик негативних для себе наслідків, спричинених таким неповідомленням, несе учасник Фонду.

12. Укладення пенсійного договору може здійснюватися на основі договору приєднання, укладеного в порядку, передбаченому цивільним законодавством.

Стаття 68. Істотні умови пенсійного договору

1. Істотними умовами пенсійного договору є:

1) ім'я фізичної особи в розумінні Цивільного кодексу України, дату

народження, та інші дані, що посвідчують особу відповідно до частини п'ятої статті 57 цього Закону, адреса електронної пошти (за наявності);

2) посилення на проспект пенсійної схеми, відповідно до умов якої укладено пенсійний договір;

3) застереження про те, що держава не несе відповідальності за зобов'язаннями Фонду, а Фонд не несе відповідальності за зобов'язаннями держави;

4) застереження про те, що Фонду забороняється надавати прогноз чи гарантувати зростання доходів учасників Фонду;

5) умови зміни та розірвання пенсійного договору;

6) порядок виконання зобов'язань перед учасником (-ами) у разі дострокового припинення пенсійного договору або припинення Фонду;

7) права, обов'язки, відповідальність сторін за неналежне виконання зобов'язань;

8) розмір пенсійних внесків та умови його зміни;

9) порядок вирішення спорів.

2. У пенсійному договорі також можуть бути зазначені інші умови за згодою сторін.

Стаття 69. Строк дії пенсійного договору

1. Пенсійний договір набирає чинності з моменту його підписання вкладником Фонду та пенсійною компанією, яка діє від імені Фонду, або пенсійним агентом, який діє за договором доручення.

2. Пенсійний договір припиняється:

1) з моменту повного виконання Фондом своїх зобов'язань за пенсійним договором щодо пенсійних виплат;

2) з моменту перерахування пенсійних коштів вигодонабувача страховику відповідно до укладеного вигодонабувачем договору страхування довічної пенсії;

3) з моменту перерахування пенсійних коштів учасника Фонду або вигодонабувача до іншого Фонду;

4) у разі смерті учасника Фонду або вигодонабувача (оголошення їх судом померлими) та здійснення виплат його спадкоємцю (-цям);

5) у разі ліквідації Фонду в порядку, передбаченому цим Законом.

Розділ IX.

ПЕНСІЙНІ ВНЕСКИ ТА ПЕНСІЙНІ ВИПЛАТИ

Стаття 70. Пенсійні внески

1. Пенсійні внески до Фонду здійснюються вкладниками відповідно до пенсійної схеми та умов пенсійного договору.

2. Пенсійні внески перераховуються на поточні рахунки Фонду, відкриті у кастодіальній установі, або на рахунки умовного зберігання (ескроу) для платежів на користь учасників Фонду, відкриті в інших банках з дозволу кастодіальної установи, яка обслуговує відповідний Фонд.

3. Всі пенсійні внески повинні надходити виключно у грошових коштах (національній або іноземній валюті).

4. Вкладником пенсійних внесків може бути особа визначена у статті 14 цього Закону.

5. Пенсійні внески, сплачені на користь учасника Фонду, відображаються на його індивідуальному пенсійному рахунку.

Стаття 71. Право власності на пенсійні кошти

1. Пенсійні кошти, накопичені за час перебування у шлюбі одним з подружжя у Фонді, належать такому подружжю на праві спільної сумісної власності, якщо інше не передбачено шлюбним договором або законом.

2. У разі розподілу пенсійних коштів у зв'язку з поділом майна подружжя той із подружжя, який не є учасником Фонду або вигодонабувачем та не досяг права на отримання пенсійних виплат відповідно до статті 72 цього Закону, має право отримати належну йому частку пенсійних коштів шляхом перерахування цих коштів на його/її індивідуальний пенсійний рахунок, відкритий у цьому Фонді, якщо цей Фонд є відкритим, або в іншому відкритому Фонді.

3. У разі розподілу пенсійних коштів у зв'язку з поділом майна подружжя той із подружжя, який не є учасником Фонду або вигодонабувачем та досяг права на отримання пенсійних виплат відповідно до статті 72 цього Закону, має право отримати належну йому частку пенсійних коштів:

а) шляхом перерахування на його/її індивідуальний пенсійний рахунок, відкритий у цьому Фонді, якщо цей Фонд є відкритим, або в іншому відкритому Фонді;

б) шляхом перерахування страховику, з яким укладено договір страхування довічної пенсії;

в) як одноразову пенсійну виплату, якщо сума належних йому/їй пенсійних коштів менше мінімального розміру суми пенсійних накопичень для виплати строкової або пожиттєвої пенсії, встановленого нормативно-правовими актами

Комісії.

4. Для отримання належної частини пенсійних коштів той із подружжя, який не є учасником Фонду або вигодонабувачем та має право на частину пенсійних коштів, подає відповідну заяву до пенсійної компанії.

5. Пенсійна компанія зобов'язана перерахувати пенсійні кошти на підставі такої заяви протягом п'яти днів з дати її отримання.

6. Порядок, відповідно до якого обчислюється частка пенсійних коштів, що підлягає перерахуванню одному із подружжя у зв'язку з поділом майна, та перелік документів, які додаються до заяви про отримання таких коштів, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 72. Пенсійні виплати

1. Учасник Фонду / вигодонабувач після досягнення ним віку, визначено відповідно до цього Закону, набуває право на отримання пенсійних виплат за рахунок коштів, накопичених на його індивідуальному пенсійному рахунку. Такий учасник Фонду має право обрати один з двох видів пенсійних виплат:

- 1) виплати на визначений строк, або
- 2) виплати довічної пенсії (ануїтет).

2. Пенсійні виплати на визначений строк це виплати, які здійснюються (виплачуються) періодично протягом визначеного вигодонабувачем строку. Пенсійні виплати на визначений строк здійснюються від імені Фонду пенсійною компанією, яка є засновником такого Фонду.

3. Довічна пенсія (ануїтет) це виплати, які здійснюються (виплачуються) вигодонабувачу пожиттєво.

4. У разі настання випадків, визначених у частині першій статті 76 цього Закону, учасник Фонду має право на одноразову пенсійну виплату накопичених на його індивідуальному пенсійному рахунку.

Стаття 73. Умови та строки здійснення пенсійних виплат

1. Підставами для здійснення пенсійних виплат Фондом є:

- 1) досягнення учасником фонду пенсійного віку, визначеного відповідно до цього Закону;
- 2) настання обставин передбачених частиною першою статті 76 цього Закону;
- 3) визнання учасника фонду особою з інвалідністю.

2. Пенсійний вік, після досягнення якого учасник Фонду має право на отримання пенсійної виплати, визначається за заявою учасника Фонду, форма якої визначається нормативно-правовими актами Комісії.

3. Пенсійний вік, що визначається учасником Фонду, може бути меншим від пенсійного віку, який надає право на пенсію за загальнообов'язковим державним пенсійним страхуванням, але не більш як на 10 років, якщо інше не визначено законом. Пенсійний вік, що визначається учасником Фонду, може бути більшим від пенсійного віку, який надає право на пенсію за загальнообов'язковим державним пенсійним страхуванням.

4. У заяві учасника фонду, де визначається дата настання його пенсійного віку з дотриманням обмежень, встановлених частиною третьою цієї статті, учасник Фонду зобов'язаний зазначити вид обраної ним пенсійної виплати. Заява подається пенсійній компанії не пізніше ніж за два місяці до настання пенсійного віку, визначеного учасником Фонду.

5. Учасник Фонду має право змінити визначений ним пенсійний вік шляхом подання про це заяви пенсійній компанії не пізніше ніж за 15 робочих днів до настання визначеного ним пенсійного віку.

6. У разі набуття учасником Фонду / вигодонабувачем права на отримання пенсії по інвалідності за загальнообов'язковим державним пенсійним страхуванням виплата пенсії за рахунок пенсійних коштів учасника Фонду допускається раніше настання пенсійного віку, визначеного цим Законом. У цьому випадку учасник Фонду має право визначити свій пенсійний вік після настання інвалідності без урахування обмежень, встановлених частиною третьою цієї статті, та подати заяву пенсійній компанії.

7. У разі визнання учасника Фонду особою з інвалідністю обліковані на його індивідуальному пенсійному рахунку пенсійні кошти можуть бути використані за його вибором для здійснення виплати пенсії на визначений строк на умовах, передбачених цим Законом.

8. Виплата пенсії на визначений строк розпочинається з дня досягнення учасником Фонду віку, визначеного в його заяві, із здійсненням першої виплати протягом 45 робочих днів з дня настання пенсійного віку.

9. Пенсійні виплати здійснюються незалежно від отримання виплати за загальнообов'язковим державним пенсійним страхуванням або з інших джерел.

Стаття 74. Пенсія на визначений строк

1. Пенсія на визначений строк розраховується виходячи із строку не менш як десять років від початку здійснення першої виплати.

2. Протягом періоду виплати пенсії на визначений строк, встановленого частиною першою цієї статті, вигодонабувач у будь-який час має право:

1) перейти до іншого Фонду з продовженням виплати Фондом, до якого перейшов вигодонабувач, такої пенсії протягом строку, що залишився, з такою ж періодичністю;

2) укласти із страховиком договір страхування довічної пенсії з оплатою

такого договору за рахунок пенсійних коштів, які обліковуються на його індивідуальному пенсійному рахунку.

3. На підставі поданих вигодонабувачем пенсійного договору з новим Фондом або договору зі страховиком та заяви, пенсійні кошти повинні бути перераховані до обраного вигодонабувачем іншого Фонду або страховика протягом п'яти робочих днів з дати отримання заяви.

4. У разі порушення строку, визначеного частиною третьою цієї статті, пенсійна компанія за власний рахунок сплачує на користь вигодонабувача пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України в розрахунку на 1 день від суми, що підлягала виплаті, за кожний день прострочення платежу, у порядку визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

5. Пенсійна компанія, яка є засновником іншого Фонду, до якого перейшов вигодонабувач та здійснено перерахування пенсійних коштів, зобов'язана продовжувати виплати такої пенсії протягом строку, що залишився, з такою ж періодичністю.

Стаття 75. Виплата довічної пенсії

1. Довічна пенсія (ануїтет) виплачуються учаснику Фонду страховиком, з яким учасник Фонду уклав договір страхування довічної пенсії, за рахунок грошових коштів, перерахованих страховику.

2. Договір страхування довічної пенсії укладається між учасником Фонду та страховиком згідно із законодавством про страхування з урахуванням вимог, передбачених цим Законом, після настання пенсійного віку, визначеного учасником фонду відповідно до цього Закону.

3. Для укладення договору страхування довічної пенсії учасник Фонду подає страховику довідку (виписку), яку надає пенсійна компанія, про обсяг належних йому пенсійних коштів.

4. Учасник Фонду повідомляє пенсійну компанію про обраного ним страховика та подає письмову заяву про перерахування до цього страховика належних йому пенсійних коштів. Учасник Фонду має право перерахувати до страховика свої пенсійні кошти повністю або частково.

Стаття 76. Пенсійна виплата, що здійснюється одноразово

1. Пенсійна виплата може здійснюватися пенсійною компанією, яка є засновником Фонду, одноразово на вимогу учасника Фонду або вигодонабувача у разі:

1) підтвердження виявлення в учасника Фонду або вигодонабувача «невідкладного стану людини»;

2) коли сума належних учаснику Фонду пенсійних коштів на дату досягнення ним пенсійного віку не досягла мінімального розміру суми пенсійних

накопичень, встановленого нормативно-правовими актами Комісії.

2. Для отримання одноразової пенсійної виплати учасник Фонду або вигодонабувач подає пенсійній компанії документи, які підтверджують його право на отримання цієї виплати.

3. Пенсійна виплата, що здійснюється одноразово, визначається виходячи із суми пенсійних коштів, які обліковуються на індивідуальному пенсійному рахунку учасника Фонду або вигодонабувача на день подання заяви на отримання такої виплати.

4. Пенсійна виплата, що здійснюється одноразово, здійснюється пенсійною компанією протягом п'яти робочих днів з дати отримання відповідної заяви та необхідних документів, що підтверджують факт права на одноразову виплату.

5. У разі порушення строку, визначеного частиною четвертою цієї статті, пенсійна компанія за власний рахунок сплачує отримувачу пенсійної виплати, що здійснюється одноразово, пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України в розрахунку на 1 день від суми, що підлягала виплаті, за кожний день прострочення платежу, у порядку визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 77. Захист пенсійних коштів

1. Пенсійні кошти, накопичені на індивідуальному пенсійному рахунку учасника Фонду або вигодонабувача, не можуть бути предметом обтяження до моменту настання права на їх отримання, крім випадків передбачених законом.

2. Будь-які правочини, спрямовані на відчуження, передачу, уступку чи обтяження прав на пенсійні кошти, є нікчемними, крім випадків, прямо передбачених законом.

3. Пенсійні кошти не можуть бути:

1) предметом застави або будь-якого іншого виду забезпечення виконання зобов'язань;

2) предметом забезпечення позову;

3) списані або примусово вилучені на підставі рішень судів у цивільних, господарських чи адміністративних справах, а також на підставі рішень інших державних органів або посадових осіб;

4) включені до ліквідаційної маси у випадку визнання фізичної особи, яка є учасником Фонду, банкрутом;

5) предметом необґрунтованих активів (цивільної конфіскації).

4. На пенсійні кошти не може бути накладено арешт.

5. Пенсійні кошти можуть бути конфісковані виключно на підставі вироку суду, що набрав законної сили, у разі вчинення кримінального правопорушення, передбаченого Кримінальним кодексом України.

Стаття 78. Спадкування пенсійних коштів

1. Пенсійні кошти учасника Фонду або вигодонабувача у разі його смерті спадкуються відповідно до положень Цивільного кодексу України.

2. Пенсійна компанія з дати отримання інформації про смерть учасника Фонду або вигодонабувача зобов'язана здійснити фіксацію суми, яка була накопичена на його індивідуальному пенсійному рахунку.

3. Спадкоємець пенсійних коштів має право:

а) перерахувати спадковані ним кошти на свій індивідуальний пенсійний рахунок у цьому Фонді, якщо цей Фонд є відкритим, або в іншому відкритому Фонді; або

б) отримати спадковані ним кошти у повному обсязі як одноразову виплату.

4. З метою реалізації прав, передбачених частиною третьою цієї статті, спадкоємець пенсійних коштів зобов'язаний протягом двох місяців з дня отримання свідоцтва про право на спадщину подати до пенсійної компанії відповідну заяву.

5. Пенсійна компанія зобов'язана перерахувати спадкоємцю кошти у визначений ним Фонд або виплатити їх протягом п'яти днів з дати подання відповідної заяви.

Розділ X.

ІНФОРМАЦІЯ, ЯКА ПІДЛЯГАЄ НАДАННЮ ПОТЕНЦІЙНИМ УЧАСНИКАМ, УЧАСНИКАМ ФОНДУ І ВИГОДОНАБУВАЧАМ

Стаття 79. Вимоги до інформації, яка підлягає наданню потенційним учасникам, учасникам та вигодонабувачам добровільного пенсійного фонду

1. Пенсійна компанія зобов'язана надавати потенційним учасникам, учасникам Фонду та вигодонабувачам інформацію, яка має відповідати вимогам, викладеним у частині другій цієї статті.

2. Інформація, призначена потенційним учасникам, учасникам Фонду та вигодонабувачам відповідно до цього Закону, має:

1) регулярно оновлюватись, принаймні один раз на квартал;

2) бути написаною чіткою, ясною, стислою та зрозумілою мовою, без використання жаргонів та технічних термінів, замість яких можуть бути використані повсякденні слова;

3) не вводити в оману, містити необхідні пояснення;

- 4) бути доступною для розуміння та легко сприйматися читачем;
- 5) бути доступною державною мовою;
- 6) надаватись безоплатно через особистий електронний кабінет або, на вимогу, в інший спосіб в електронній (на довговічному носії, електронною поштою, за допомогою вебсайту пенсійної компанії тощо) чи у паперовій формі.

Стаття 80. Інформація, яка надається потенційним учасникам

1. Пенсійна компанія зобов'язана забезпечити, щоб потенційні учасники були поінформовані про:

- 1) усі доступні пенсійні схеми;
- 2) істотні умови та особливості пенсійних схем, включаючи можливі види пенсійних виплат;
- 3) те, чи враховуються екологічні, кліматичні, соціальні чинники та чинник корпоративного управління в інвестиційній політиці;
- 4) наявність додаткової інформації про пенсійну схему та те, де така додаткова інформація доступна.

2. Потенційним учасникам також надається інформація про результати інвестицій, пов'язаних з пенсійною схемою мінімум за п'ять минулих календарних років, або за всі роки застосування такої схеми, якщо такий строк є меншим п'яти років, а також інформацію про структуру витрат Фонду та структуру витрат, які несуть безпосередньо учасники Фонду та вигодонабувачі.

3. Учасникам корпоративного Фонду, які на умовах колективного договору автоматично були зараховані до відповідної пенсійної схеми, одразу після їх зарахування до складу учасників корпоративного Фонду повинна бути надана інформація відповідно до частини першої цієї статті.

Стаття 81. Інформація, яка надається учасникам добровільного пенсійного фонду

1. Пенсійна компанія зобов'язана забезпечити, щоб учасники Фонду були поінформовані про:

- 1) пенсійну схему, що повинна містити інформацію, визначену у статті 66 цього Закону;
- 2) пенсійні накопичення, відповідно до статті 83 цього Закону;
- 3) доступні варіанти отримання пенсійних виплат (для учасників передпенсійного віку);
- 4) минулі результати інвестицій, пов'язаних із пенсійною схемою, принаймні за п'ять років або за всі роки, коли цей строк менше п'яти років.

2. На вимогу учасника Фонду пенсійна компанія зобов'язана надати йому:

- 1) річну фінансову звітність та річні звіти Фонду за п'ять років або за всі роки, коли цей строк менше п'яти років;
- 2) інвестиційну декларацію;
- 3) прогнози пенсійних виплат.

Стаття 82. Інформація, яка надається вигодонабувачам

1. Пенсійна компанія зобов'язана забезпечити, щоб вигодонабувачі були поінформовані про:

- 1) пенсійну схему що повинна містити інформацію, визначену у статті 66 цього Закону;
- 2) пенсійні виплати, відповідно до статті 84 цього Закону;
- 3) минулі результати інвестицій, пов'язаних із пенсійною схемою, принаймні за п'ять років або за всі роки, коли цей строк менше п'яти років.

2. На вимогу вигодонабувача пенсійна компанія зобов'язана надати йому:

- а) річну фінансову звітність та річні звіти Фонду за п'ять років або за всі роки, коли цей строк менше п'яти років;
- б) інвестиційну декларацію;
- в) прогнози пенсійних виплат.

Стаття 83. Інформація про пенсійні накопичення

1. Пенсійна компанія зобов'язана надати кожному учаснику Фонду довідку про пенсійні накопичення станом на останній календарний день року.

2. Довідка, про яку йде мова у частині першій цієї статті, повинна мати назву «Довідка про пенсійні накопичення» із чітким зазначенням одразу після назви точної дати, якої стосується інформація, що міститься у довідці.

Довідка про пенсійні накопичення повинна містити щонайменше таку ключову інформацію:

- 1) особисті дані учасника Фонду, передбачені частиною п'ятою статті 57 цього Закону, включаючи чітке зазначення встановленого учасником пенсійного віку, визначеного відповідно до статті 73 цього Закону;
- 2) найменування та місцезнаходження пенсійної компанії та номер ліцензії;
- 3) найменування та місцезнаходження Фонду та номер в Реєстрі добровільних пенсійних фондів;
- 4) інформацію про гарантії (застереження про відсутність гарантій, які забезпечує безпосередньо пенсійна компанія);
- 5) прогноз пенсійних виплат на основі віку виходу на пенсію. Якщо прогнози пенсійних виплат засновані на економічних сценаріях, ця інформація

також повинна включати найкращий сценарій оцінки та несприятливий сценарій з урахуванням специфіки пенсійної схеми;

6) про накопичені пенсійні кошти на індивідуальному пенсійному рахунку учасника Фонду;

7) інформацію про пенсійні внески, сплачені на користь учасника Фонду за останній звітний рік;

8) витрати, які покривалися за рахунок активів Фонду, за останній звітний рік.

Інформація у довідці про пенсійні накопичення повинна бути достовірною та актуальною на дату видачі.

3. У довідці про пенсійні накопичення також вказується, де і як можна отримати додаткову інформацію про річні звіти Фонду, річну фінансову звітність Фонду та його інвестиційну декларацію.

4. Довідка про пенсійні накопичення надається безоплатно в електронній формі кожному учаснику Фонду. На вимогу учасника Фонду один раз на рік безоплатно надається паперова копія довідки про пенсійні накопичення.

5. Будь-яка суттєва зміна інформації, що міститься у довідці про пенсійні накопичення, порівняно з попереднім роком, повинна бути чітко вказана.

6. На додаток до довідки про пенсійні накопичення, пенсійна компанія зобов'язана надати кожному учаснику Фонду передпенсійного віку інформацію про можливі варіанти отримання пенсійних виплат.

Пенсійна компанія зобов'язана надати інформацію про можливі варіанти отримання пенсійних виплат учаснику Фонду на вимогу.

7. Форма довідки про пенсійні накопичення встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 84. Інформація про пенсійні виплати

1. Пенсійна компанія зобов'язана періодично, але не рідше ніж раз на рік, не пізніше січня відповідного календарного року, надавати вигодонабувачам довідку про фактичні пенсійні виплати станом на останній календарний день попереднього року та прогнозовані належні їм пенсійні виплати в поточному календарному році.

2. Пенсійна компанія зобов'язана періодично, але не рідше чим раз на рік, надати вигодонабувачу інформацію про варіанти пенсійних виплат.

3. Пенсійна компанія зобов'язана негайно інформувати вигодонабувачів про прийняті пенсійною компанією рішення, які призводять до будь-якого зниження рівня належних вигодонабувачам пенсійних виплат, не пізніше чим за три місяці до початку виконання цього рішення.

4. Пенсійна компанія зобов'язана регулярно, але не рідше ніж раз на рік,

інформувати вигодонабувачів про значні зміни на інвестиційному ринку. Критерії віднесення змін на інвестиційному ринку до значних визначається нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 85. Доступ до інформації

1. Пенсійна компанія зобов'язана забезпечити можливість кожному учаснику Фонду та вигодонабувачу відкрити на безоплатній основі особистий електронний кабінет, як засіб дистанційного отримання інформації та дистанційної комунікації з пенсійною компанією, та підтримувати безперервне функціонування такого кабінету.

Вимоги до особистого електронного кабінету, включаючи спосіб відображення інформації та її структуру, встановлюються нормативно-правовим актом Комісії.

2. Пенсійна компанія зобов'язана надавати через особисті електронні кабінети доступ учасникам Фонду та вигодонабувачам принаймні до інформації, передбаченої статтями 81-84 цього Закону, та до інформації із системи персоніфікованого обліку, яка стосується їхніх індивідуальних пенсійних рахунків.

Мінімальний обсяг інформації, яка повинна надаватися через особистий електронний кабінет, встановлюється нормативно-правовим актом Комісії. Нормативно-правовий акт Комісії не може звужувати встановлений цим Законом перелік інформації, яка повинна надаватися через електронний кабінет.

3. На вимогу учасника Фонду чи вигодонабувача пенсійна компанія зобов'язана впродовж п'яти робочих днів від дати звернення надати йому інформацію, зазначену в частині другій цієї статті, в інший спосіб в електронній (на довговічних носіях, електронною поштою, шляхом надання посилення на інформацію, що розміщується на вебсайті пенсійної компанії, тощо) чи у паперовій формі за умови можливості підтвердження факту надання такої інформації. Порядок належного підтвердження факту надання інформації у спосіб, визначений цією частиною, встановлюється нормативно-правовим актом Комісії.

Розділ XI.

ЗВІТНІСТЬ ТА ІНФОРМАЦІЯ, ЯКА ПІДЛЯГАЄ ОПРИЛЮДНЕННЮ

Стаття 86. Звітність пенсійної компанії та добровільного пенсійного фонду

1. Звітність пенсійної компанії та Фонду включає річні звіти (звіти про управління), фінансову звітність та регуляторну звітність.

2. До регуляторної звітності належить звітність, визначена нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 87. Річні звіти (звіти про управління) і фінансова звітність

1. Річні звіти (звіти про управління) і фінансова звітність пенсійної компанії та Фонду мають забезпечувати достовірне та справедливе уявлення про їхні активи, зобов'язання і фінансовий стан, включаючи розкриття значних інвестицій, які здійснені Фондом.

Інформація у річних звітах (звітах про управління) та фінансова звітність повинні бути послідовними, вичерпними, об'єктивно представленими та належним чином затвердженими.

2. Вимоги до річних звітів (звітів про управління) пенсійних компаній та Фондів визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

3. Фінансова звітність пенсійної компанії та Фонду повинна відповідати вимогам, що передбачені для підприємств, які становлять суспільний інтерес, відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

4. Пенсійна компанія має право передати ведення бухгалтерського обліку Фонду, яким вона управляє, на аутсорсинг професійному адміністратору за умови, якщо такий професійний адміністратор відповідає вимогам, визначеним нормативно-правовими актами Комісії, погодженими з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.

5. Пенсійна компанія не має права передавати на аутсорсинг ведення власного бухгалтерського обліку і складання власної фінансової звітності.

Стаття 88. Інформація, яка підлягає оприлюдненню

1. Пенсійна компанія зобов'язана мати власний вебсайт та розміщувати на ньому інформацію, яка підлягає оприлюдненню. Пенсійна компанія несе відповідальність за повноту, актуальність та достовірність інформації, оприлюдненої на її вебсайті.

2. Обов'язковому оприлюдненню на вебсайті підлягає наступна інформація про пенсійну компанію:

- 1) річний звіт (звіт про управління);
- 2) річна фінансова звітність разом з аудиторським звітом;
- 3) проміжна фінансова звітність;
- 4) відомості про склад наглядової ради та виконавчого органу пенсійної компанії із зазначенням інформації про освіту та досвід роботи кожної особи, яка входить до складу наглядової ради та виконавчого органу;

5) публічно важлива інформація щодо політики про винагороду. Критерії віднесення інформації до публічно важливої визначаються нормативно-правовими актами Комісії;

6) інформація про власників істотної участі в пенсійній компанії;

7) інша інформація, визначена законом та нормативно-правовими актами Комісії.

3. Обов'язковому оприлюдненню на вебсайті підлягає наступна інформація про кожен Фонд, засновником якого є пенсійна компанія:

1) річний звіт (звіт про управління) Фонду;

2) річна фінансова звітність Фонду разом з аудиторським звітом;

3) проміжна фінансова звітність Фонду;

4) проспект пенсійної схеми Фонду;

5) інвестиційна декларація Фонду;

6) інформація про кастодіальну установу, яка здійснює зберігання активів Фонду та виконує пов'язані наглядові обов'язки;

7) інформація про компанію з управління активами, якщо діяльність з управління активами передано на аутсорсинг;

8) інформація про професійного адміністратора, якщо ведення персоналізованого обліку передано на аутсорсинг;

9) дані про чисту вартість активів Фонду та про чисту вартість одиниці пенсійних активів Фонду на кінець кожного календарного дня;

10) дані про склад активів Фонду станом на кінець кожного останнього календарного дня місяця. Вимоги щодо даних про склад активів Фонду визначається нормативно-правовими актами Комісії;

11) інша інформація, визначена законом та нормативно-правовими актами Комісії.

4. Інформація, що підлягає оприлюдненню відповідно до цього Закону, не є конфіденційною і не є рекламою.

5. Оприлюднення інформації здійснюється в обсязі, порядку та у строки, визначені нормативно-правовими актами Комісії.

6. Крім випадків, встановлених законом, не підлягає розголошенню та оприлюдненню (є конфіденційною) інформація з індивідуальних пенсійних рахунків учасників Фонду та вигодонабувачів.

Стаття 89. Звітність, яка подається до Комісії

1. Пенсійна компанія зобов'язана подавати офіційними каналами зв'язку до Комісії власні річні звіти (звіти про управління), фінансову звітність і

регуляторну звітність та річні звіти (звіти про управління), фінансову звітність і регуляторну звітність кожного Фонду, засновником якого вона є.

2. Склад, порядок, строки та форма подання звітності, зазначеної у частині першій цієї статті, визначається нормативно-правовими актами Комісії.

3. Пенсійна компанія зобов'язана на запит Комісії подавати разову або неперіодичну регуляторну звітність та проміжну фінансову звітність у випадках та в порядку, встановлених нормативно-правовими актами Комісії.

Розділ XII.

ФОНД ГАРАНТУВАННЯ ПЕНСІЙНИХ ВНЕСКІВ

Стаття 90. Гарантування пенсійних внесків учасників та вигодонабувачів добровільного пенсійного фонду

1. Пенсійні внески учасників Фонду та вигодонабувачів гарантуються в порядку і розмірах, передбачених спеціальним Законом України «Про Фонд гарантування пенсійних внесків».

2. Членство пенсійних компаній у Фонді гарантування пенсійних внесків є обов'язковим.

Стаття 91. Фонд гарантування пенсійних внесків

1. Правовий статус, порядок створення, діяльності Фонду гарантування пенсійних внесків, розмір обов'язкових платежів до цього Фонду, порядок виплат відшкодування за пенсійними внесками учасникам та вигодонабувачам добровільних пенсійних фондів визначається спеціальним Законом України «Про Фонд гарантування пенсійних внесків».

2. Фонд гарантування пенсійних внесків формується за рахунок обов'язкових платежів, що сплачуються пенсійними компаніями за рахунок власних коштів.

Розділ XIII.

РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД

Стаття 92. Державне регулювання та форми нагляду

1. Державне регулювання та нагляд за діяльністю пенсійних компаній, Фондів, кастодіальних установ в частині провадження ними відповідної діяльності щодо обслуговування Фондів, компаній з управління активами, професійних адміністраторів та пенсійних агентів здійснює Комісія у межах повноважень, визначених цим Законом, Законом України «Про державне

регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» та іншими актами законодавства.

2. Комісія відповідно до статті 32 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» здійснює нагляд за діяльністю пенсійних компаній у таких формах:

- 1) пруденційний нагляд;
- 2) нагляд за ринковою поведінкою.

3. Рішення Комісії, прийняті відповідно до її повноважень, є обов'язковими для виконання суб'єктами, зазначеними у частині першій цієї статті.

Стаття 93. Головна мета та загальні принципи пруденційного нагляду

1. Головною метою пруденційного нагляду є захист прав учасників Фонду і вигодонабувачів, а також забезпечення фінансової стабільності та надійності пенсійних компаній і Фондів.

2. Загальними принципами пруденційного нагляду є:

- 1) використання перспективного та ризик-орієнтованого підходів;
- 2) належне поєднання безвиїзних та виїзних інспекцій (перевірок);
- 3) здійснення наглядових повноважень своєчасно та пропорційно розміру, характеру, масштабу та складності діяльності пенсійних компаній та Фондів;
- 4) врахування можливого впливу дій Комісії, пов'язаних із наглядовими повноваженнями, на стабільність фінансової системи України, зокрема в надзвичайних ситуаціях.

Стаття 94. Обсяг пруденційного нагляду

1. Обсяг пруденційного нагляду, який здійснює Комісія, повинен включати:

- 1) умови функціонування пенсійних компаній, Фондів та інших суб'єктів, яким передана певна діяльність або виконання певних функцій на умовах аутсорсингу;
- 2) виконання вимог до капіталу та дотримання інших пруденційних нормативів пенсійною компанією;
- 3) дотримання інвестиційних правил, обмежень та лімітів, встановлених законом та інвестиційною декларацією, щодо активів Фондів;
- 4) дотримання правил управління активами Фондів відповідно до принципу «розсудливої особи» та політики інвестування;
- 5) забезпечення належної системи управління пенсійними компаніями та Фондами, що передбачає належну та прозору організаційну структуру з чітким та відповідним розподілом обов'язків між органами управління, ефективною

системою забезпечення передання інформації, системою внутрішнього контролю, виконанням ключових функцій, контролем за діяльністю та функціями, переданими на аутсорсинг;

б) надання інформації потенційним учасникам, учасникам Фондів і вигодонабувачам та оприлюднення інформації.

2. Комісія здійснює контроль за адекватністю застосування пенсійними компаніями та компаніями з управління активами, яким передано на аутсорсинг діяльність з управління активами Фондів, процесів оцінки кредитних ризиків та оцінює використання посилань на кредитні рейтинги, присвоєні рейтинговими агентствами, зареєстрованими або сертифікованими відповідно Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1060/2009 та Закону України «Про рейтингування».

Метою контролю за адекватністю застосування процесів оцінки кредитних ризиків та оцінювання використання посилань на кредитні рейтинги є зниження впливу посилань на кредитні рейтинги та зменшення виключної і механічної залежності від таких кредитних рейтингів при управлінні активами Фондів.

Контроль за адекватністю процесів оцінки кредитних ризиків та оцінювання використання посилань на кредитні рейтинги здійснюються відповідно до критеріїв, визначених нормативно-правовим актом Комісії.

Стаття 95. Заходи правозастосування за порушення діяльності

1. Комісія з метою належного виконання завдань щодо пруденційного нагляду може здійснювати заходи правозастосування, визначені статтею 49 Закону «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», по відношенню до пенсійних компаній, кастодіальних установ, компаній з управління активами, професійних адміністраторів, пенсійних агентів та посадових осіб зазначених суб'єктів, а також уживати усіх заходів, що необхідні для забезпечення виконання заходів правозастосування.

2. Комісія може припинити дію ліцензії (заборонити діяльність) пенсійної компанії або зупинити дію ліцензії (обмежити діяльність) пенсійної компанії якщо пенсійна компанія:

1) не забезпечує належний захист інтересів учасників Фонду та вигодонабувачів;

2) більше не відповідає ліцензійним умовам;

3) не виконує своїх зобов'язань, визначених цим Законом, пенсійною схемою та статутом Фонду.

3. На додаток до заходів правозастосування, визначених статтею 49 Закону «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», Комісія може обмежити або заборонити розпорядження активами Фондів у випадку, якщо пенсійна компанія не виконує встановлених вимог щодо

пруденційних нормативів.

4. Заходи правозастосування повинні бути дієвими, мати стримувальний характер, відповідати принципу пропорційності та іншим принципам правозастосування.

5. Будь-яке рішення про заборону або обмеження діяльності пенсійної компанії повинно бути обґрунтованим та містити посилання на конкретну причину або причини, що зумовила (зумовили) таку заборону або обмеження діяльності, та повідомлятися відповідній пенсійній компанії.

6. Комісія оприлюднює на своєму офіційному вебсайті інформацію про здійснення заходів правозастосування відповідно до вимог статті 40 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

7. У випадку, якщо правопорушення підпадає під кримінальну відповідальність, заходи правозастосування, визначені статтею 49 Закону «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», не застосовуються.

8. Рішення про застосування заходів впливу стосовно пенсійних компаній, кастодіальних установ, компаній з управління активами, професійних адміністраторів, пенсійних агентів та посадових осіб зазначених суб'єктів можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Стаття 96. Правові наслідки припинення ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами

1. З дати винесення постанови про припинення пенсійній компанії дії ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами Комісія зобов'язана негайно повідомити про це кастодіальну установу, яка обслуговує Фонд такої пенсійної компанії.

Якщо пенсійна компанія здійснює управління корпоративним Фондом, то Комісія також зобов'язана повідомити роботодавця-спонсора, який здійснює фінансування корпоративної пенсійної схеми через цей корпоративний Фонд, про припинення такої пенсійній компанії дії ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами.

2. Пенсійній компанії забороняється укладення нових пенсійних договорів з дати винесення постанови про припинення такої пенсійній компанії дії ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами.

3. З дати винесення постанови про припинення пенсійній компанії дії ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами до дати набрання чинності даною постановою кастодіальна установа зобов'язана провести відбір пенсійної компанії, якій потенційно може бути передано відкритий Фонд.

Відбір пенсійної компанії, якій може бути переданий корпоративний Фонд, здійснює роботодавець-спонсор.

4. Критерії відбору пенсійної компанії, якій може бути передано відкритий Фонд відповідно до абзацу першого частини третьої цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

5. З дати набрання чинності постанови Комісії про припинення пенсійній компанії дії ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами тимчасове забезпечення функціонування Фонду покладається на кастодіальну установу, яка обслуговує цей Фонд. У такому разі кастодіальна установа зобов'язана призначити свого працівника, який буде виконувати повноваження відповідальної особи Фонду.

6. З дати набрання чинності постанови Комісії про припинення пенсійній компанії дії ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами кастодіальна установа або роботодавець-спонсор зобов'язані протягом п'яти днів укласти договір про передачу Фонду пенсійній компанії, яку було відібрано відповідно до частини третьої цієї статті.

7. Істотною умовою договору про передачу Фонду пенсійній компанії є положення, що з дня наступного за підписанням договору відповідно до частини шостої цієї статті, пенсійна компанія переймає на себе обов'язки щодо управління Фондом, який їй передано за договором.

8. Пенсійна компанія, якій припинено дію ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами, продовжує ведення персоніфікованого обліку до дня передачі даного обліку пенсійній компанії, з якою укладено договір про передачу Фонду.

9. Пенсійна компанія, якій припинено дію ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами, зобов'язана передати систему персоніфікованого обліку та відповідної документації пенсійній компанії, з якою укладено договір про передачу Фонду.

10. Порядок передачі Фонду пенсійній компанії, з якою укладено договір про передачу Фонду, встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

11. Якщо передача управління Фондом іншій пенсійній компанії відповідно до процедури передбаченої цієї статтею не можлива, то кастодіальна установа приймає рішення про початок процедури припинення Фонду шляхом ліквідації.

12. Кастодіальна установа на період тимчасового забезпечення функціонування Фонду набуває право на отримання винагороди у розмірі та на умовах, що було передбачено для пенсійної компанії, якій припинено ліцензію.

14. Пенсійна компанія, з якою укладено договір про передачу Фонду, зобов'язана здійснити усі необхідні дії для внесення змін у Реєстр добровільних пенсійних фондів.

15. Фонд вважається переданим іншій пенсійній компанії з дати внесення

відповідної інформації до Реєстру добровільних пенсійних фондів про зміну пенсійної компанії.

16. З дати внесення інформації до Реєстру добровільних пенсійних фондів, нова пенсійна компанія, вважається засновником Фонду, що був переданий.

17. Пенсійна компанія, яка стала засновником Фонду, з дати внесення відповідної інформації до Реєстру добровільних пенсійних фондів зобов'язана через особистий електронний кабінет або в інший спосіб (у паперовій або електронній формі) повідомити про це вкладників Фонду, учасників Фонду та вигодонабувачів протягом 30 днів. Повідомлення повинно містити інформацію про найменування пенсійної компанії, її місцезнаходження та засоби зв'язку.

Стаття 97. Проведення інспекцій

1. Проведення інспекцій пенсійних компаній, Фондів та інших суб'єктів, які надають їм послуги або яким передана певна діяльність чи функції на аутсорсинг, здійснюється відповідно до вимог статей 32 і 33 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» з урахуванням особливостей цього Закону та інших актів профільного законодавства.

2. Інспекція пенсійних компаній та Фондів повинна включати перевірку впровадження та застосування відповідних правил і процедур, які б забезпечували дотримання профільного законодавства, з урахуванням розміру, характеру, масштабу та складності їхньої діяльності.

Під час такої перевірки повинні враховуватися обставини, в яких провадять діяльність пенсійні компанії, Фонди та інші суб'єкти, які надають їм послуги або яким передана певна діяльність чи функції на аутсорсинг.

3. Перевірка повинна включати такі елементи:

1) оцінювання відповідності усіх елементів системи управління пенсійної компанії та Фондів, засновником яких вона є, вимогам законодавства та умовам діяльності;

2) оцінювання ризиків, яким піддається або може піддаватися у своїй діяльності пенсійна компанія та Фонди, засновником яких вона є;

3) оцінювання здатності пенсійної компанії виявляти, оцінювати й управляти ризиками, яким піддається або може піддаватися у своїй діяльності пенсійна компанія та Фонди, засновником яких вона є, ними.

4. З метою нагляду Комісія може застосовувати інструменти моніторингу фінансового стану пенсійних компаній та Фондів, зокрема проводити відповідні стрес-тести та інші процедури, що дозволяють виявляти погіршення фінансового стану зазначених суб'єктів та контролювати яким чином ситуація виправляється.

5. Комісія визначає періодичність та обсяги інспекцій пенсійної компанії та Фондів, засновником яких вона є, з урахуванням обсягу, характеру, масштабу та

складності їхньої діяльності.

Стаття 98. Повноваження Комісії щодо витребування інформації

1. Для забезпечення належного нагляду за діяльністю пенсійних компаній та Фондів Комісія має право:

1) вимагати від пенсійної компанії, органів управління та посадових осіб пенсійної компанії, осіб, які виконують ключові функції в пенсійній компанії, а також відповідальних осіб Фондів надавати в будь-який час інформацію, яка стосується усіх питань діяльності пенсійної компанії та функціонування Фондів, та надсилати всі документи, які стосуються таких питань;

2) контролювати відносини між пенсійною компанією та іншими пенсійними компаніями, між пенсійною компанією та іншими суб'єктами, яким передана певна діяльність або виконання певних функцій на умовах аутсорсингу, якщо такі відносини впливають на фінансовий стан пенсійної компанії або Фондів, засновником яких вона є, або в будь-якому істотному відношенні є важливими для ефективного нагляду;

3) отримувати від пенсійної компанії документи, що стосуються оцінки власних ризиків, інвестиційні декларації Фондів, засновником яких вона є, власні річні звіти і фінансову звітність та річні звіти і фінансову звітність Фондів, засновником яких вона є, всі інші документи, необхідні для цілей нагляду;

4) визначати необхідні для нагляду документи, в тому числі:

- а) внутрішні проміжні звіти;
- б) ті, які стосуються активів та зобов'язань Фондів;
- в) ті, що підтверджують відповідність принципам інвестиційної політики;
- г) ті, що підтверджують сплату пенсійних внесків відповідно до умов пенсійних договорів;
- г) звіти осіб, відповідальних за аудит фінансової звітності;

5) проводити виїзні інспекції в приміщеннях пенсійної компанії та, у відповідних випадках, в приміщеннях кастодіальних установ, які обслуговують Фонди, та суб'єктів, яким певна діяльність чи функції передані на аутсорсинг, для перевірки чи така діяльність та функції ведуться відповідно до правил нагляду;

6) у будь-який час запитувати в пенсійної компанії звіти, документи, дані та іншу інформацію щодо переданих на аутсорсинг діяльності та функцій.

Стаття 99. Взаємодія з компетентними органами держав-членів Європейського Союзу

1. Комісія у встановленому нею порядку співпрацює з компетентними органами інших держав-членів Європейського Союзу у сфері регулювання та нагляду за УППЗ, пенсійними компаніями, Фондами, кастодіальними

установами в частині обслуговування Фондів, та діяльністю, переданою на аутсорсинг, включаючи обмін інформацією, що є важливою для виконання Комісією та компетентними органами інших держав-членів Європейського Союзу їхніх наглядових функцій.

Стаття 100. Взаємодія з європейськими наглядовими органами

1. Комісія у встановленому нею порядку співпрацює з Європейським банківським регулятором (European Banking Authority, EBA), Європейським органом з цінних паперів і ринків (European Securities and Markets Authority, ESMA) та Європейським органом зі страхування і професійних пенсійних пенсій (European Insurance and Occupational Pensions Authority, EIOPA) з метою виконання своїх функцій у сфері добровільного пенсійного забезпечення, в тому числі здійснює обмін інформацією у випадках, передбачених законодавством України та/або *acquis* Європейського Союзу.

Розділ XIV.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2028 року.

2. З дня набрання чинності цим Законом створення недержавних пенсійних фондів відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2003, № 47-48, ст.372, з наступними змінами) забороняється.

3. Закон України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2003, № 47-48, ст.372, з наступними змінами) в частині регулювання недержавних пенсійних фондів втрачає чинність через десять років з дня введення в дію цього Закону.

4. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292):

а) доповнити частину другу статті 2 новий пунктом 10) такого змісту

«10) терміни «вигодонабувач» та «добровільний пенсійний фонд» - у значенні, наведеному в Законі України "Про добровільні пенсійні фонди".»

б) у частині першій статті 7:

Пункт 20 доповнити новим підпунктом такого змісту:

«і) Реєстр добровільних пенсійних фондів»;

Пункт 56 після слів у дужках «крім вкладників, учасників» доповнити словом «та вигодонабувачів»;

Пункт 62 після слів «організованих товарних ринків» додати слова «добровільних пенсійних фондів»;

Пункт 63 після слів «організованих товарних ринків» додати слова «добровільних пенсійних фондів»

доповнити частину після пункту 96 трьома пунктами такого змісту:

«96-1) погоджує статuti добровільних пенсійних фондів та зміни до них у встановленому нею порядку;

96-2) погоджує проспекти пенсійних схем добровільних пенсійних фондів;

96-3) погоджує умови (план) припинення добровільного пенсійного фонду;»;

доповнити частину після пункту 97 новим пунктом такого змісту:

«97-1) реєструє інвестиційні декларації добровільних пенсійних фондів та зміни до них у встановленому нею порядку;»;

в) статтю 8 доповнити новою частиною такого змісту:

«9. У межах та у спосіб, передбачені Директивою (ЄС) 2016/2341 Європейського Парламенту і Ради від 14 грудня 2016 р. про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення та нагляд за ними (IORPs) та Директивою 2014/50/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 16 квітня 2014 р. про мінімальні вимоги для підвищення мобільності працівників між державами-членами шляхом покращення набуття та збереження додаткових пенсійних прав, Комісія здійснює:

1) обмін у встановленому порядку інформацією, зазначеною у запитax Європейського банківського регулятора (European Banking Authority) (далі - ЕВА), ESMA та Європейського органу зі страхування і професійних пенсій (European Insurance and Occupational Pensions Authority) (далі - EIOPA), у тому числі інформацією з обмеженим доступом, інформацією, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, інформацією, що містить банківську таємницю, інформацією, що містить персональні дані, а також іншою інформацією, розпорядником якої є Комісія;

2) інші заходи, передбачені такими Директивами»;

г) абзац третій пункту 7 частини 2 статті 33 після слів «діяльності з адміністрування недержавних пенсійних фондів» додати слова «кастодіальної діяльності»

2) у Законі України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» в редакції Закону України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, № 31, ст. 268) від 19 червня 2020 року № 738-ІХ із наступними змінами:

а) статтю 2 доповнити абзацом сімнадцятим такого змісту:

«Термін "професійний адміністратор" - у значенні, наведеному в Законі України "Про добровільні пенсійні фонди"»;

б) частину першу статті 3 після слів "Про інститути спільного інвестування" доповнити словами «Про добровільні пенсійні фонди».

в) у частині другій статті 3 доповнити після пункту дванадцять новим пунктом такого змісту

«13) Директиви № 2016/2341/ЄС від 14 грудня 2016 року»

У зв'язку з цим пункт тринадцятий вважати пунктом чотирнадцятим.

У пункті чотирнадцятому цифри «12» замінити цифрами «13»;

г) абзац десятий частини 2 статті 4 після слів «недержавними пенсійними фондами» додати слова «добровільними пенсійними фондами»

г) частину другу статті 41 доповнити новим пунктом 8) такого змісту:

«8) діяльність з управління добровільними пенсійними фондами»

д) абзац третій частини 9 статті 46 після слів «страхова компанія» додати слова «пенсійна компанія»

е) доповнити закон після статті 68 новою статтею такого змісту:

«Стаття 68-1. Діяльність з адміністрування добровільних пенсійних фондів

1. Діяльність з адміністрування добровільних пенсійних фондів - це професійна діяльність учасника ринків капіталу – професійного адміністратора, що провадиться ним за винагороду на підставі відповідного договору.

2. Діяльність з адміністрування добровільних пенсійних фондів регулюється цим Законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.»

ж) частину одинадцяту статті 71 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Юридична особа, яка подає заяву про видачу ліцензії на провадження діяльності з управління добровільними пенсійними фондами, розкриває в документах, передбачених частиною четвертою цієї статті, інформацію та надає додаткові документи відповідно до вимог Закону України "Про добровільні пенсійні фонди".»

3) у Законі України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами):

а) у статті 1:

доповнити статтю після абзацу третього новим абзацом такого змісту:

«добровільний пенсійний фонд – це пенсійний фонд, що створений та діє відповідно до Закону України «Про добровільні пенсійні фонди»

У зв'язку з цим абзаци четвертий – сорок сьомий вважати абзацами п'ятим

– сорок восьмим відповідно

У абзаці п'ятому після слів «учасника недержавного пенсійного фонду» доповнити словами «вигодонабувача добровільного пенсійного фонду»

доповнити статтю після абзацу двадцять п'ятого новим абзацом такого змісту:

«пенсійна компанія – юридична особа, що створена та здійснює діяльність відповідно до Закону України «Про добровільні пенсійні фонди»;

У зв'язку з цим абзаци двадцять шостий – сорок восьмий вважати абзацами двадцять сьомим – сорок дев'ятим відповідно

б) у частині першій статті 2:

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«Третій рівень - система недержавного пенсійного забезпечення, що базується на засадах добровільної участі фізичних осіб, роботодавців та їх об'єднань у формуванні пенсійних накопичень з метою отримання фізичними особами пенсійних виплат на умовах та в порядку, передбачених законодавством про недержавне пенсійне забезпечення або Законом України «Про добровільні пенсійні фонди».

У частині третій слово «громадян» замінити на слова «фізичних осіб».

в) частину другу статті 3 викласти в такій редакції:

«2. Суб'єктами системи накопичувального пенсійного забезпечення є:

особи, на користь яких здійснюються накопичення, включаючи перерахування внесків, та інвестування коштів (учасники, вигодонабувачі);

особи, які або від імені яких здійснюються перерахування внесків (вкладники);

Накопичувальний фонд;

недержавні пенсійні фонди;

добровільні пенсійні фонди;

юридичні особи, які здійснюють управління добровільними пенсійними фондами (пенсійні компанії);

юридичні особи, які надають послуги професійного адміністрування пенсійним фондам, здійснюють управління та зберігання пенсійних активів;

юридичні особи, які здійснюють діяльність із адміністрування недержавних пенсійних фондів, управління та зберігання пенсійних активів;

страховики, які уклали договори страхування довічної пенсії з учасниками, страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника;

банківські установи, які уклали договори про відкриття пенсійних депозитних рахунків.»;

г) У частині 1 статті 4 після слів «законів України «Про недержавне пенсійне забезпечення» додати слова «Про добровільні пенсійні фонди».

4) у Законі України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 47-48, ст.372 із наступними змінами):

а) статтю 1 доповнити визначенням «добровільний пенсійний фонд» такого змісту:

«Добровільний пенсійний фонд – це пенсійний фонд, що створений та діє відповідно до Закону України «Про добровільні пенсійні фонди»

б) частину другу статті 2 доповнити словами «добровільні пенсійні фонди» та «пенсійні компанії»

в) частину третю статті 2 доповнити нормою:

«Пенсійною компанією шляхом укладення пенсійного договору від імені добровільного пенсійного фонду та вкладником такого фонду відповідно до Закону України «Про добровільні пенсійні фонди»

г) статтю 3 після слів «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» доповнити словами «Про добровільні пенсійні фонди»

г) частину п'яту статті 6 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Дозволяється реорганізація недержавного пенсійного фонду шляхом перетворення у добровільний пенсійний фонд відповідно до Закону України «Про добровільні пенсійні фонди».

д) абзац другий частини шостої статті 6 викласти у новій редакції:

«Слова «недержавний пенсійний фонд», «пенсійний фонд» та похідні від них дозволяється використовувати у найменуванні виключно юридичним особам, які створені відповідно до цього Закону, Закону України «Про добровільне пенсійне забезпечення», їх об'єднанням, а також Пенсійному фонду України, його органам та юридичним особам, що перебувають в його управлінні.

Слова «недержавний пенсійний фонд», «пенсійний фонд» та похідні від них не можуть використовуватися у найменуванні будь-яких інших утворень, що не мають статусу юридичної особи, за винятком утворень, створених юридичними особами, зазначеними в абзаці першому цієї частини.

Слова «недержавний пенсійний фонд», «пенсійний фонд» та похідні від них не можуть використовуватися у назвах будь-яких послуг, за винятком послуг, які надаються особами, зазначеними в абзаці першому цієї частини.».

5) У Законі України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564 із наступними змінами):

а) Частину п'яту статті 50 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Активи добровільного пенсійного фонду, (крім депозитів), кастодіальні послуги якому надає банк, не включаються до ліквідаційної маси такого банку. Повернення цих активів здійснюється відповідно до Закону України «Про добровільні пенсійні фонди» відповідно.»

б) у статті 110 Закону України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., №№ 12-13, ст. 28):

а) Пункт другий частини першої статті 110 після слів «учасника недержавного пенсійного фонду» доповнити словами «учасника або вигодонабувача добровільного пенсійного фонду»

б) Абзац другий частини 3 статті 110 після слів «учасника недержавного пенсійного фонду» доповнити словами «вигодонабувача добровільного пенсійного фонду»

7) У Законі України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1991, № 47, ст.646 із наступними змінами)

а) Абзац другий частини 1 статті 5 після слів «недержавні пенсійні фонди» доповнити словами «добровільні пенсійні фонди, пенсійні компанії»

8) У Законі України «Про акціонерні товариства» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2023, №№ 18-19, ст.81 із подальшими змінами)

а) У пункті другому частини 1 статті 85 після слів «недержавних пенсійних фондах» додати слова «пенсійних компаніях»

б) У пункті другому частини 7 статті 92 після слів «недержавному пенсійному фонду» додати слова «добровільному пенсійному фонду»

9) У Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, № 40, ст.365 із подальшими змінами)

а) У визначенні «підприємства, що становлять суспільний інтерес» статті 1 після слів «страховики, недержавні пенсійні фонди» додати слова «добровільні пенсійні фонди, пенсійні компанії»

б) У абзаці шостому частини 4 статті 8 після слів «недержавні пенсійні фонди» додати слова «добровільні пенсійні фонди»

в) У абзаці третьому статті 11 після слів «недержавних пенсійних фондів» додати слова «добровільних пенсійних фондів»

10) У статті 25 Закону України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст.62 із наступними змінами):

а) Назву статті викласти у новій редакції

«Стаття 25. Реклама добровільних пенсійних фондів, фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків»

б) У частині першій додати новий пункт такого змісту:

«7) добровільні пенсійні фонди»

в) У частині третій після слів «Рекламодавцями реклами» додати слова «добровільних пенсійних фондів»

г) У частині третій додати новий пункт такого змісту:

«8) добровільних пенсійних фондів – пенсійна компанія, яка є засновником добровільного пенсійного фонду.»

5. Кабінету Міністрів України до 01 січня 2028 року:

1) прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

6. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку розробити та подати в установленому порядку проєкт Закону України «Про фонд гарантування пенсійних внесків» протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом.

7. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку до 01 січня 2028 року;

1) прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Розділ XV.

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Недержавні пенсійні фонди, які були створені відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2003, № 47-48, ст.372, з наступними змінами) протягом десяти років з дня набрання чинності Закону повинні прийняти рішення про припинення шляхом реорганізації або ліквідації.

2. Реорганізація недержавних пенсійних фондів здійснюється шляхом перетворення:

1) відкритих недержавних пенсійних фондів у відкриті добровільні пенсійні фонди;

2) корпоративних та професійних недержавних пенсійних фондів у відкриті або корпоративні добровільні пенсійні фонди. Вид добровільного пенсійного фонду, у який буде перетворено корпоративний та професійний недержавний

пенсійний фонд, визначається рішенням засновника (засновників) недержавного пенсійного фонду.

3. Засновник (засновники) недержавних пенсійних фондів для їх перетворення у добровільні пенсійні фонди приймають рішення про вихід зі складу засновників та передання прав засновника виключно пенсійній компанії.

4. З дня прийняття рішення про передання прав засновника (засновників) пенсійній компанії рада недержавного пенсійного фонду припиняє свою діяльність, а повноваження органу управління недержавним пенсійним фондом переходять до пенсійної компанії.

5. Пенсійна компанія зобов'язана прийняти рішення про реорганізацію недержавного пенсійного фонду у добровільний пенсійний фонд одночасно з отриманням прав засновника недержавного пенсійного фонду.

6. При перетворенні корпоративного або професійного недержавного пенсійного фонду у корпоративний добровільний пенсійний фонд його засновник - юридична особа-роботодавець зобов'язана укласти з пенсійною компанією договір про фінансування корпоративної пенсійної схеми та управління нею стосовно такого корпоративного добровільного пенсійного фонду, протягом 90 днів з дня прийняття рішення про реорганізацію.

7. Пенсійна компанія вчиняє всі дії, необхідні для державної реєстрації перетворення недержавного пенсійного фонду у добровільний пенсійний фонд, а також для внесення інформації про такий добровільний пенсійний фонд до Реєстру добровільних пенсійних фондів.

8. Одночасно з датою внесення інформації про Фонд до Реєстру добровільних пенсійних фондів, Комісія вилучає інформацію про недержавний пенсійний фонд з Реєстру недержавних пенсійних фондів.

9. Порядок реорганізації недержавних пенсійних фондів шляхом перетворення у добровільні пенсійні фонди відповідно до цього Закону встановлюється нормативно-правовим актом Комісії.

10. Реєстраційні дії, пов'язані з реорганізацією недержавних пенсійних фондів в добровільні пенсійні фонди, здійснюються Комісією безоплатно.

11. У разі невчинення дій з перетворення недержавного пенсійного фонду у добровільний пенсійний фонд протягом строку, визначеного пунктом першим цього Розділу, Комісія виносить постанову про ліквідацію недержавного пенсійного фонду, створеного відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення», та вилучає інформацію про такий фонд з Реєстру недержавних пенсійних фондів. Порядок ліквідації недержавного пенсійного фонду встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

**Голова
Верховної Ради України**

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Гетманцев Данило Олександрович
Сертифікат: 3FAA9288358EC00304000000440A310097A5DC00
Дійсний до: 12.12.2026 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
20д9/1-2026/199358 від 25.08.2026



2322129